

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
Improving Speaking Skills via Computer Assisted Instruction (CAI)
in an EFL Learning Context

ชไมพร อร่ามวิทย์
Chamaiporn Aramwit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Arts in Teaching English
as an International Language
Prince of Songkla University

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
Improving Speaking Skills via Computer Assisted Instruction (CAI)
in an EFL Learning Context

ชไมพร อร่ามวิทย์
Chamaiporn Aramwit

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Arts in Teaching English
as an International Language
Prince of Songkla University

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบท
ของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ผู้เขียน   นางชไมพร อร่ามวิทย์

สาขาวิชา   การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

.....ประธานกรรมการ

(ดร.สิตา มุสิกรังษี)

(ดร.พิทยาธร แก้วคง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)

.....กรรมการ

(ดร.สิตา มุสิกรังษี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็น
ภาษานานาชาติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.สิตา มุสิกรัมย์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นางชไมพร อร่ามวิทย์)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางชไมพร อรามวิทย์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
ผู้เขียน	นางชไมพร อร่ามวิทย์
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา 1) ผลจากการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) พฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและ 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งใน อำเภอดอนตาล จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนจำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบสมมาตรใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูด แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Log) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มุ่งเน้นการฟังและคำศัพท์แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนก็ระบุว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องการไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.83) และ 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด สามลำดับแรก ได้แก่ ปัจจัยด้านเนื้อหา คือ เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.60) รวมทั้งเนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.72) และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, การสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog, พฤติกรรมการเรียนรู้, ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

Thesis Title	Improving Speaking Skills via Computer Assisted Instruction (CAI) in an EFL Learning Context
Author	Mrs. Chamaiporn Aramwit
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2016

Abstract

The research aimed to study 1) the effects of practicing English speaking skills via Computer Assisted Instruction (CAI) 2) the students' learning behavior through CAI 3) the students' opinion toward practicing speaking English via CAI and 4) the factors affecting the practice of speaking English through CAI of Mathayomsuksa 6 students. Forty-one students were randomly selected to participate in the study by the voluntary sampling method. The research instruments comprised the speaking pre-test, post-test, learning log and 2 five-point rating scale questionnaires asking students attitude toward improving speaking English via CAI and factors affecting the practice of speaking English through CAI. The statistics for data analysis were mean, standard deviation and percentage.

Research findings showed that 1) students' post-experiment English speaking ability increased over their pre-experimental ability at the .01 level of statistical significance. 2) According to the students' learning log, most of students focused on listening and vocabulary however, they identified that they still had the vocabulary problem that they didn't know the meaning. 3) The students' questionnaire toward practicing speaking English via CAI was at a high level ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.83). 4) The factor affecting the practice of English speaking efficiency through CAI were content related to everyday life situation provided in CAI ($\bar{X}=4.49$, S.D. =0.60), content that is useful for speaking practice ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.72) and teachers who can give advice and assist students while practicing ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.83)

Keywords: Improving English speaking skill, Computer Assisted Instruction Program, Queue Dialog, Learning behavior, Factors that effect on improving speaking English efficiency

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ จากบุคคลหลายท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จึงทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยซาบซึ้งอย่างที่สุดและขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ลิตา มุสิกรังษี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งท่านเป็นผู้ทุ่มเทเสียสละเวลาในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา การตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งให้กำลังใจ ช่วยผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่ออุปสรรค มีความเพียรพยายามจนทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.พิทยาธร แก้วคง ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมนี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษานานาชาติทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ฝึกฝนทักษะ กระบวนการคิด อบรม ตักเตือน และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณ คณะครูและนักเรียนผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) ที่ได้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

และสุดท้ายวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้หากขาดการสนับสนุนจากครอบครัว โดยเฉพาะมารดาผู้ให้กำเนิด ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จและเป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจตลอดมา ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตร M.A. TEIL. ทุกคนที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษาเรื่องการเรียนและเป็นกำลังใจที่ดีมาอย่างสม่ำเสมอ และเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสำเร็จการศึกษา

ชไมพร อร่ามวิทย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(10)
รายการแผนภาพ.....	(11)
รายการผลงานการประชุมวิชาการ.....	(12)
รายการผลงานตีพิมพ์.....	(13)
สำเนาหนังสือตอบรับจากการประชุมวิชาการ.....	(14)
สำเนาเกียรติบัตรเข้าร่วมประชุมวิชาการ.....	(15)
สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร.....	(16)
เนื้อหา	
1. บทนำ.....	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
3. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
4. วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
4.1 ประชากรและกลุ่มทดลอง.....	6
4.2 เครื่องมือการวิจัย.....	6
4.3 การพัฒนาและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	6
4.4 วิธีการเก็บข้อมูล.....	12
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	15
5. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล.....	16
5.1 ผลการศึกษา.....	16
5.1.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	16
5.1.2 พฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	17
5.1.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	19
5.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	20
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	22
5.2.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	22
5.2.2 พฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	22
5.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	22
5.2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	24
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	24
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	24
6.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน.....	24
6.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	25
เอกสารอ้างอิง.....	26
ภาคผนวก.....	29
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย.....	30
ก แบบทดสอบก่อนและหลังฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	31
ข แบบรายงานพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	33
ค แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	35
ง แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	38
จ เกณฑ์ประเมินการพูดภาษาอังกฤษก่อน-หลังการฝึก.....	41
ฉ ขั้นตอนการเข้าสู่บทเรียนCAI.....	47
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย.....	55
บทความ 1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกรเรียนโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	56
บทความ 2 เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	69
ประวัติผู้เขียน.....	85

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1	แผนการดำเนินการเก็บข้อมูล.....	13
2	ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลัง การฝึกพูดภาษาอังกฤษ.....	16
3	ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูด ภาษาอังกฤษ.....	17
4	ลำดับพฤติกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน.....	18
5	เวลาที่นักเรียนใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน.....	18
6	ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน.....	19
7	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	20

รายงานแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
1 กระบวนการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาที่ 2 (The Set of Developing Oral L2 Skills).....	7
2 กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษ (Practicing Strategies).....	8
3 ตัวอย่างแบบทดสอบการสนทนาแบบ Queue Dialog.....	10
4 ตัวอย่างแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log).....	11

รายการผลงานการประชุมวิชาการ

ชไมพร อร่ามวิทย์, และสิตา มุสิกรัมย์. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรม การเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6. บทความ นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2560 “The Post Twenty-First Century Disruptive Technology: Economic, Social and Political Impacts”, จัดโดยมหาวิทยาลัยรังสิต วันที่ 28 เมษายน 2560. ณ ห้อง ออดิทอเรียม ชั้น 2 อาคาร ดิจิทัล มัลติมีเดีย คอมเพล็กซ์ (ตึก 15) มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี, หน้า 1311-1322.

รายการผลงานที่ตีพิมพ์

ชไมพร อร่ามวิทย์, และสิตา มุสิกรังษี. (2561). เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2561. ISSN 1513-5667. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการ

ที่ ศสท.(พิเศษ)/2560

มหาวิทยาลัยรังสิต
52/347 พหลโยธิน 87 ต.หลักหก
อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

28 เมษายน 2560

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2560
(RSU National Research Conference 2017)

เรียนคุณ ชไมพร อร่ามวิทย์

เนื่องจากคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้รับต้นฉบับบทความวิจัย

เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย ชไมพร อร่ามวิทย์ และ สิตา มุสิกรัมย์

รหัสบทความ NA17-052 **รหัสการนำเสนอ** G5-11

กลุ่มสาขาที่นำเสนอ วิจัยพัฒนาการเรียนการสอน

รูปแบบการนำเสนอ บรรยาย

ผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- ผ่านการพิจารณา
 ไม่ผ่านการพิจารณา

ทั้งนี้ บทความวิจัยดังกล่าวจะได้รับการอนุมัติให้นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต
และได้รับการตีพิมพ์บทความวิจัยฉบับเต็ม ในวันที่ 28 เมษายน 2560 ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาริรัตน์ แยมเกษร)

บรรณธิการและเลขานุการคณะกรรมการ
งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต

คณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต
โทร.02-791-5701 โทรสาร 02-791-5720

SAUSTI UNIVERSITY

PRN

SALUS UNIVERSITY

BANKOK SAKONKORN UNIVERSITY

Certificate of Honour and Appreciation

Presented to

Chamaiporn Aramwit

Presenter

Improvement of English Speaking Skills and Learning Behavior using Computer

Assisted Instruction (CAI) in Matthayomsuksa 6 Classrooms

The RSU National Research Conference 2017

Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

28 April 2017

Dr. Arthit Ourairat

President of Rangsit University

สำเนาหนังสือตอบรับจากวารสาร

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ.0505.1/096

19 เมษายน 2560

เรื่อง การตอบรับตีพิมพ์บทความในวารสารเกษมบัณฑิต

เรียน คุณชไมพร อร่ามวิทย์ และคุณสิตา มูสิกรังษี

ตามท่านได้เสนอบทความเรื่อง “เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารเกษมบัณฑิต (KASEM BUNDIT JOURNAL) นั้น

บัดนี้บทความของท่านได้ผ่านการตรวจความถูกต้องทางวิชาการโดยกองบรรณาธิการแล้ว กองบรรณาธิการมีความยินดีแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้รับพิจารณาให้สามารถตีพิมพ์ได้ในวารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2561) ISSN 1513-5667 หลังจากได้มีการปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอขอบคุณที่ท่านสนใจวารสารเกษมบัณฑิต

รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพล ชินธิไชย
บรรณาธิการ

ส่วนงานบริหารวารสารเกษมบัณฑิต

โทร. 0-2320-2777 ต่อ 1129

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในฐานะภาษาสากลที่มีบทบาทเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา การเรียนรู้วัฒนธรรมและชุมชน ดังที่สะท้อนในจุดมุ่งหมายและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นสากล มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายและสมรรถนะสำคัญที่มุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการพูด เป็นลำดับต้นๆ ดังที่ Ur (2003) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะอื่นๆ อีกทั้ง Bailey and Savage (2005) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และยังเป็นทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้านอื่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Bygate (2004) ซึ่งได้เสนอไว้ว่า ทักษะที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการสร้างมิตรภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น คือ การพูด และการพูดสามารถบ่งบอกถึงสภาพทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วย เพราะนอกจากภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางที่ใช้พูดติดต่อสื่อสารแล้ว ยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานอีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันหลายๆ หน่วยงานให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน โดยระบุไว้ในคุณสมบัติประจำตำแหน่งงานว่าต้องมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หากไม่สามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษได้ก็อาจจะขาดโอกาสในการทำงาน และเมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่สมาชิกประชาคมอาเซียนที่ได้ทำความตกลงร่วมกันที่จะให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารเพื่อติดต่อประสานงานร่วมกันแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าบทบาทและความจำเป็นของภาษาอังกฤษก็ยิ่งเด่นชัดขึ้น การเคลื่อนย้ายทางด้านแรงงานและด้านการศึกษาอย่างเสรีระหว่างประชาชนของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนก็จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนให้ทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ดังที่ Olsen and Kegan (2004) ได้เสนอไว้ว่า เราต้องหมั่นฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เพื่อไม่ให้สูญเสียโอกาสที่ดีในการเรียนและการทำงาน

อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อจำกัดในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เพราะนักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย เช่น นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษให้สื่อความในรูปแบบประโยคในสถานการณ์ต่างๆ ได้ นักเรียนจะพูดเป็นคำเดี่ยวๆ และมีวงคำศัพท์ที่แคบ (Olsen and Kasen, 2004) สาเหตุอาจเป็นเพราะขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งเวลาเรียนในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด (Genesee, 2000) ตามที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 30) ได้กำหนดการจัดเวลาเรียนและกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาไว้ โดยคือนำหนักของรายวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมแล้วปีละ 80 ชั่วโมง คิดเป็นแคร์ร้อยละ 1 ของจำนวนชั่วโมงภายใน 1 ปี สอดคล้องกับที่นันทา ชีระมณี (2550) ได้กล่าวว่า เวลาที่ให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรมีค่อนข้าง

ข้างน้อยและจำกัด และเมื่อพิจารณาสถานการณ์ในภาพรวม พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดในปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ (กรมวิชาการ, 2542: 1)

มีผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้หลายประการ เช่น ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แล้วยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน ดังที่ สุมิตรา อังควัฒนกุล (2540: 12) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมานานแค่ไหน หากไม่มีบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะการพูดแล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสัมพันธ์กับประเด็นจากการศึกษาของ บุปผา อยู่ทรัพย์ (2555) ที่กล่าวว่านักเรียนขาดการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอาจเป็นเพราะจำนวนนักเรียนที่มีมากเกินไป หรือเกิดข้อจำกัดด้านเวลาที่จะให้นักเรียนไทยฝึกอย่างครบถ้วน (Soureshijani and Riahipour, 2012) นอกจากนี้ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนขาดความมั่นใจเพราะมีความกังวลในเรื่องการใช้คำศัพท์ (นงสมร, 2554) นักเรียนชอบที่จะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารมากกว่าที่จะพูดภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนตนเองในชั้นเรียน (Brown, 2005) ปัญหาสื่อประกอบการสอนที่ล้าสมัย เช่น แบบเรียน ที่ใช้ในชั้นเรียน (Berrett, 2012) สื่อที่ไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัย และไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ทำให้มีข้อเสนอว่าควรมีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อเทคโนโลยีและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน (Kukulsta- Hulme & Shield, 2008) และตามที่ Benson (2001) ได้กล่าวว่า สื่อเทคโนโลยีสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งเป็นการสร้างโอกาสในการฝึกฝนและการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยี

ดังนั้นการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้บูรณาการในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ เพราะเทคโนโลยีสามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษา (Levy, 2009) และสามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เพราะสื่อการสอนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 มาตรา 22 ความว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังนั้น สื่อเทคโนโลยีที่สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ในปัจจุบัน ก็คือสื่อการเรียนการสอนประเภทคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) ซึ่งนับเป็นสื่อเทคโนโลยีอีกประเภทหนึ่งที่สามารถพัฒนาประสิทธิภาพของการคิด การเรียนรู้ และการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณสมบัติในการนำเสนอแบบสื่อผสม (Multimedia) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งปัจจุบันโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ได้กลายเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงสุดอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษไทยด้วยคุณสมบัติพิเศษของ CAI คือ สามารถแสดงผลได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และ

การปฏิสัมพันธ์ (Interactive) บวกกับความสามารถในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ๆ ทำให้เป็นสื่อที่ตอบสนองการเรียนการสอน ในรูปแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-Centered) ได้ อดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า อีกทั้งยังสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) ด้วยกระบวนการที่ส่งเสริมให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนเป็นคนเก่งคน ดีและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตามที่ ศิริชัย นามบุรี (2546) ได้กล่าวถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) หรือ CAI ไว้ว่าเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ และเป็นการประยุกต์นำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปเรียนด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ ในโปรแกรมประกอบด้วย เนื้อหาวิชา แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ลักษณะของการนำเสนออาจมีทั้งตัวหนังสือ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว สี หรือเสียง เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการแสดงผลการเรียนให้ทราบทันทีด้วยข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียน และยังมีการจัดลำดับวิธีการสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนี้ นามบุรี (2544) ได้กล่าวว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกลำบากหน่าย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาเสริม เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์เสริมการสอนนี้สามารถใช้ประกอบขณะที่ผู้สอนทำการสอนเองหรือการใช้สอนแทนผู้สอนทั้งหมดก็ได้ การใช้คอมพิวเตอร์แทนผู้สอนเป็นการใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอบทเรียน หรือเนื้อหาสาระต่างๆ แทนครูผู้สอนจะต้องพัฒนาในรูปแบบของบทเรียนสำเร็จรูป การใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะนี้เป็นทางเลือกในการจัดการศึกษาในอนาคตซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Autonomous Learners) ดังนั้น การให้ความสนใจในการพัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์สอนแทนผู้สอนซึ่งเป็นแนวทางที่ควรให้ความสนใจ และควรได้รับการสนับสนุนในการศึกษาพัฒนาอย่างยิ่ง (ไพโรจน์ ตรีธรรนากุล, ไพบูลย์ เกียรติโกมล และ เสกสรรค์ แยมพินิจ, 2546) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการนำเสนอเนื้อหาข้อดีหลายประการ ตามที่ ศิริชัย นามบุรี (2546) ได้กล่าวว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยเพิ่มความสนใจให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนของได้ด้วยตนเอง ช่วยสนับสนุนการเรียนแบบรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีเนื้อหาที่แน่นอน เนื่องจากผ่านการตรวจสอบให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุม เป็นต้น

และในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดนั้นครูผู้สอนควรได้รับการอบรมพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนประเภทนี้ให้มากขึ้นเพื่อให้ครูเกิดความคุ้นเคยและสามารถนำมาบูรณาการในการเรียนการสอนได้ แม้ว่าในปัจจุบันบทบาทของครูจะไม่ใช่นักเรียนของการเรียนการสอนอีกต่อไป แต่ครูถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในแง่ของการเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ (Coach) และผู้ที่อำนวยความสะดวก (Facilitator) ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 34) ได้กำหนดบทบาทของครูผู้สอนว่าต้องจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ อีกทั้งจัดเตรียมและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรม ตลอดจนให้ความรู้และแนะแนวทางเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยี ประกอบการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Benson (2007) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีฝึกฝนตนเองและเป็นผู้ที่สามารถรับผิดชอบและเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous

Learners) ได้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีบทบาทในการรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง โดยที่ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยสนับสนุนการเรียน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539: 24-25) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษากำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายและรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมในยุคข้อมูลข่าวสารและสังคมแห่งการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542: 5) บทบาทของครูในยุคปัจจุบันนี้ต้องเป็นผู้ที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับนักเรียนควบคู่ไปกับเนื้อหาวิชา ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 34) ได้กำหนดบทบาทของผู้เรียนไว้ว่าต้องเป็นผู้ที่สามารถกำหนดเป้าหมายและวางแผนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้ ซึ่งการนำเทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การฝึกทักษะการพูดผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีอิสระในการจัดสรรเนื้อหาและช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สนองความต้องการ ความสามารถ ความสนใจและความพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขและรักการเรียนรู้ซึ่งเป็นการพึ่งพาตนเอง มิใช่การพึ่งพิงความรู้จากอาจารย์ผู้สอนเพียงอย่างเดียว และที่สำคัญยังเป็นการปลูกฝังเรื่องการบริหารเวลาและการวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นหนึ่งในทักษะจำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ รู้จักวิธีการในการไปถึงเป้าหมายนั้นๆ อย่างยืดหยุ่น ตลอดจนการมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง โดยที่ไม่ต้องให้มีผู้ใดมาบังคับ 2) ทักษะในด้านการใช้ภาษาสากล (Second Language Skills) หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งหมายถึงภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ หรือภาษาหลักของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งในบริบทอาเซียนภาษาอังกฤษ คือ ภาษาสากลที่ได้รับการกำหนดให้เป็นภาษาสากลในการทำงาน 3) ทักษะพื้นฐานด้านไอซีที (ICT skills) หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือโปรแกรมทั่วไปและสามารถดูแลรักษาเครื่องมือและ/หรือระบบต่างๆ ได้ในระดับพื้นฐาน เน้นความสามารถของผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคมหรือ ICT ในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทักษะในด้านการใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่าน ICT หรือทักษะในการเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม เป็นต้น จากทิศทางของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

จากความสำคัญของประโยชน์ของการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน ประกอบกับนักเรียนไทยยังมีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ และความสำคัญของคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาทดลองใช้ในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา

ต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดและหลักการในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองของ Carter and Nunan (2013) เป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อนำมาใช้พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษควบคู่กับการประยุกต์ใช้ขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ 3Ps ของ Littlewood (1981) และใช้กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) เป็นเทคนิคในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ตลอดจนศึกษาความคิดเห็น และปัจจัยที่ส่งผลในการฝึกทักษะการพูดของนักเรียน ตลอดจนศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำมาพัฒนาและผลักดันให้นักเรียนมีความสามารถและศักยภาพทางการพูดภาษาอังกฤษเพียงพอ ที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การศึกษาต่อและการทำงาน โดยเฉพาะในบริบทของการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน และผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้สื่อเทคโนโลยี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับผู้เรียนต่อไปในอนาคตเช่นเดียวกัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน พฤติกรรมในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เจตคติ ที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา แห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ซึ่ง การศึกษาครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อตอบคำถามวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนเพียงใด
- 2.2 นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างไร
- 2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างไร
- 2.4 ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดย ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์และข้อตกลงในการใช้คำ ดังนี้

3.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนที่มีกิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องกับหลักการเกี่ยวกับการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ การออกเสียง การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนและวลี และการสนทนา มาใช้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน มีพัฒนาการทางด้านทักษะการพูดที่ดีขึ้น

3.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI: Computer Assisted Instruction) หมายถึง โปรแกรมที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเน้นกิจกรรม

ที่ใช้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ กิจกรรมการออกเสียง กิจกรรมฝึกการใช้สำนวนวลีและ กิจกรรมการฝึกสนทนา

3.3 การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเหมาะสม ในที่นี้คือ ผู้เรียนสามารถที่จะฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มทดลอง

ประชากรและกลุ่มทดลองในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 41 คน ที่เลือกเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสุ่มแบบสมัครใจ (Voluntary Sampling Method)

4.2 เครื่องมือการวิจัย

4.2.1 เครื่องมือทดลอง

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

4.2.2 เครื่องมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 4 รายการ โดยมีรายละเอียดการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

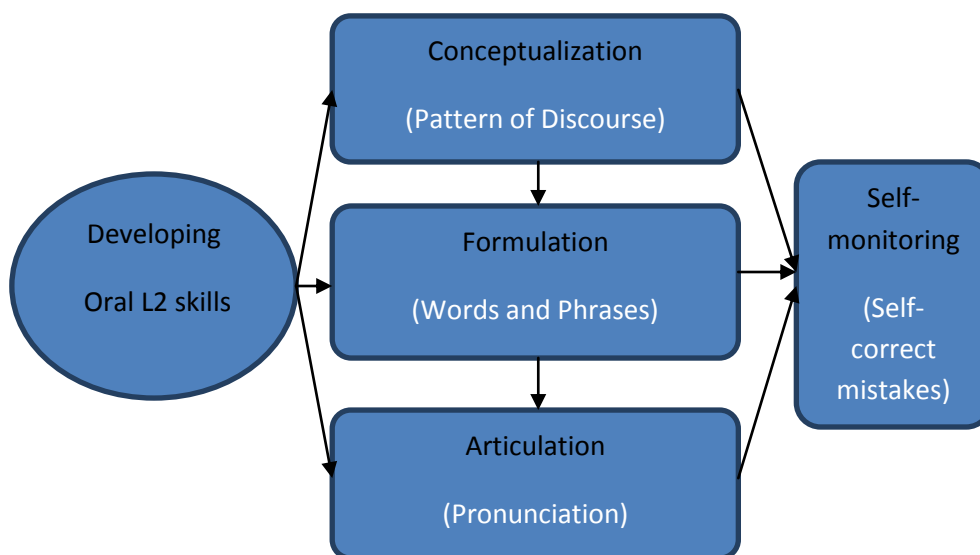
- 1) แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 2) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ของนักเรียนจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 4) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.3 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

4.3.1 เครื่องมือทดลอง

4.3.1.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) จากแนวคิดของ Carter and Nunan (2013) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย สี่ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ เนื้อหา

ทางภาษา (Pattern of Discourse) คำศัพท์ และวลี (Words and Phrases) การออกเสียง (Pronunciation) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-monitoring) ดังแผนภาพที่ 1:

แผนภาพที่ 1: กระบวนการฝึกทักษะพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาที่ 2
(The set of developing oral L2 skills)

โดยผู้วิจัยได้ออกแบบเนื้อหาการฝึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวโดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ส่วน คือ การฝึกออกเสียง การฝึก คำศัพท์และวลี การฝึกสนทนา ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วน จะประกอบด้วย เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 255 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-6) เพื่อเลือกเนื้อหาที่เป็นหัวข้อสถานการณ์ต่างๆที่จะใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งในโปรแกรม จะประกอบด้วย กิจกรรมที่แบ่งตามขั้นตอนการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ที่เน้นการฝึกฝนคำศัพท์ ส่วนวนการออกเสียง รูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง (Littlewood, 1981) ซึ่งมีวิธีการ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

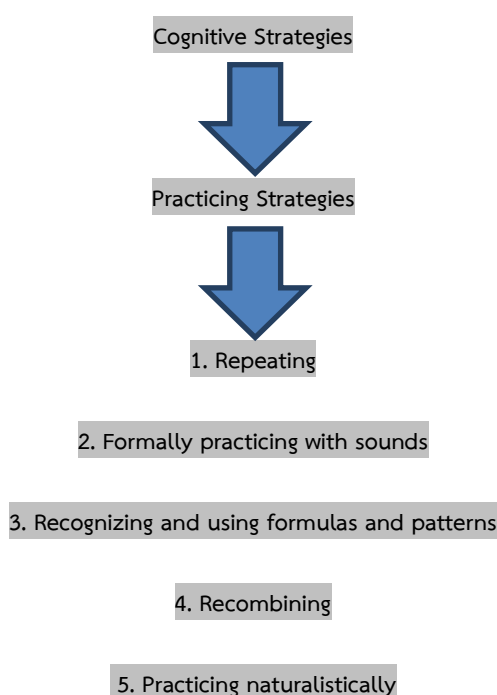
1. **ขั้นการนำเสนอ (Presentation)** คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาทางภาษาและได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และวิธีการใช้ที่ถูกต้อง การใช้ภาษา เช่น การออกเสียง คำศัพท์ โครงสร้างภาษา ซึ่งครูผู้สอนอาจจะนำเสนอในรูปแบบของบทสนทนาหรือกำหนดสถานการณ์ขึ้น

2. **ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)** คือ ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา หลังจากได้เรียนรู้จากขั้นการนำเสนอ ซึ่งขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถจดจำรูปแบบและการใช้ภาษาได้ โดยจะเริ่มจากการฝึกปากเปล่า (Oral) ก่อน เช่น การพูดตาม ออกเสียงตาม หลังจากนั้นนักเรียนก็จะฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆที่กำหนด

3. **ขั้นการนำไปใช้ (Production)** เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้นำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่จำลองขึ้น ซึ่งครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะแนวทางการใช้โปรแกรมเท่านั้น

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้นำกลวิธีในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ (Oxford, 1990) ซึ่งประกอบด้วย วิธีการฝึก 5 วิธี ได้แก่ การเลียนเสียง (Repeating) การฝึกออกเสียง (Formally practicing with sounds) การฝึกใช้สำนวนและวลี (Recognizing and Using formulas) การฝึกสร้างประโยค (Recombining) การฝึกพูดจากสถานการณ์จริง (Practicing Naturalistically) ดังแผนภาพที่ 2:

แผนภาพที่ 2: กลวิธีที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ (Practicing Strategies)

1. การเลียนเสียง (Repeating) การเลียนเสียง (Repeating) เป็นเทคนิคที่ใช้ฝึกการออกเสียงในการเรียนภาษาและนิยมใช้ในทักษะการพูด (Nyigos and Oxford, 1987) ซึ่งเป็นการฟังเสียงต้นฉบับของเจ้าของภาษา (Native Speaker) และออกเสียงตาม ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกในเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ สำนวนและประโยค

2. การบันทึกการออกเสียง (Formally practicing with sounds) วิธีนี้จะเน้นให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้ในเรื่องเสียง โดยการฝึกออกเสียงและฝึกการใช้เสียงสูงต่ำในประโยค (Pronunciation and Intonation) และนักเรียนบันทึกการออกเสียงของตนเองหลังจากได้ฟังการออกเสียงของเจ้าของภาษาแล้วนำมาเปรียบเทียบ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

3. การฝึกใช้สำนวนและวลี (Recognizing and Using formulas) วิธีนี้จะฝึกการสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนจากการเรียนรู้สำนวนประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้กับผู้เรียน สำนวนและวลีที่ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น มีความคล่องแคล่วในการพูดมากขึ้น

4. การฝึกสร้างประโยค (Recombining) ขั้นตอนนี้นักเรียนได้ฝึกการนำคำศัพท์ สำนวนหรือวลีที่เหมาะสมมาใช้ในการสร้างประโยคการสนทนาเพื่อให้มีความหมายที่สื่อความมากขึ้นและฝึกการใช้คำเชื่อมเพื่อรวมประโยคเข้าด้วยกันให้ได้ประโยคที่ยาวขึ้น เช่น นักเรียนได้เรียนรู้ประโยค “I am good as you”, “You are good” และ “She is better” หลังจากนั้นนักเรียนอาจจะใช้คำเชื่อมเพื่อรวมประโยคทั้งสามประโยค ก็จะได้เป็น “You are good, and I am as good as you, but she is better (Oxford,

5. การฝึกพูดในสถานการณ์จริง (Practicing Naturalistically) ขั้นตอนนี้นักเรียนได้ฝึกการพูดตามสถานการณ์ ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เพราะความมั่นใจจะนำพาให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและสามารถเพิ่มแรงจูงใจในการฝึกการพูดได้เช่นเดียวกัน

4.3.2 เครื่องมือเก็บข้อมูล

4.3.2.1 แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

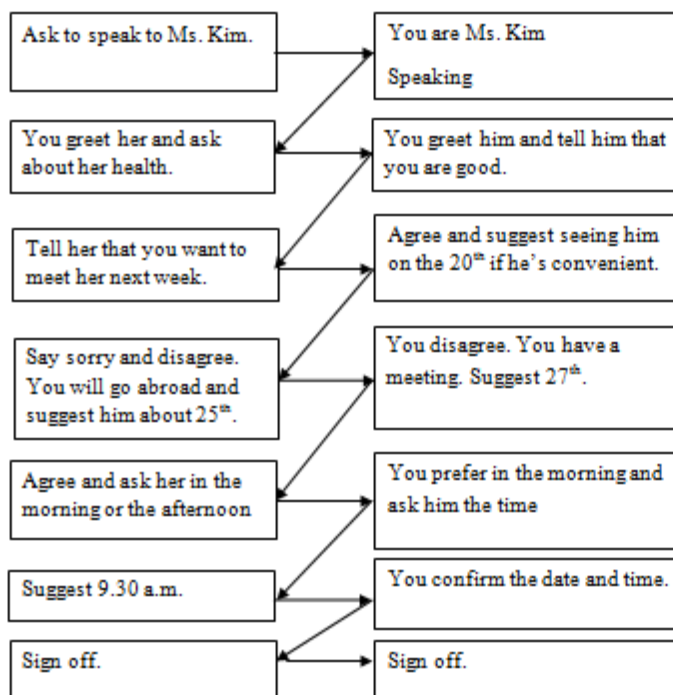
การทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog เป็นการทดสอบการสนทนาระหว่างนักเรียนกับคู่สนทนา โดยแบบทดสอบจะกำหนดประเด็นและลำดับหัวข้อการสนทนาไว้ให้โดยนักเรียนและคู่สนทนาจะต้องสร้างบทสนทนาตามโจทย์ที่กำหนด ซึ่งการสร้างแบบทดสอบการสนทนาแบบ Queue Dialog นั้นผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสนทนาและประโยคในสถานการณ์ต่างๆที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้น ม.4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งกำหนดไว้ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 10 สถานการณ์ นำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบทดสอบสนทนาให้ครอบคลุมเนื้อหาตามสถานการณ์ คือ การทักทายและการแนะนำบุคคล (Greeting and Introductions) การพูดข้อมูลของตนเอง (Talking about yourself) การขอและให้ความช่วยเหลือ (Asking and Offering help) การเชื้อเชิญ (Invitation) การให้คำแนะนำ (Requests and Suggestions) การขอและแสดงความคิดเห็น (Asking and giving opinions) การพูดฝากข้อความทางโทรศัพท์ (Taking messages on the phone) การนัดหมาย (Making an appointment) การถามและบอกทาง (Asking and giving directions) การกล่าวขอโทษ (Making excuses) ดังแผนภาพที่ 3:

Pre-Test

Directions: Work in pairs. Use these queue dialogs to make dialogs and record your conversation.

Student A = Mr. Simon

Student B = Ms. Kim

แผนภาพที่ 3: ตัวอย่างแบบทดสอบการสนทนาแบบ Queue Dialog

โดยผู้วิจัยได้นำเนื้อหาการฝึกที่ออกแบบทั้งหมดในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งหมด และแบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม หลังจากปรับแก้ตามคำแนะนำจึงได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวนสองท่าน ได้ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องและความถูกต้องเหมาะสมเชิงเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้พร้อมประเมินคุณภาพของเนื้อหาในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อนนำไปใช้จริง

4.3.2.2 แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) จากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) เป็นแบบบันทึกที่ผู้เรียนใช้เขียนบรรยายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้และพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองหลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ และฝึกฝนในแต่ละหน่วยโดยใช้เวลาในการเขียนประมาณ 5-10 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบการบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยปรับจากรูปแบบที่ Audet and Dobrynina (1996) ได้นำเสนอไว้ หลังจากนั้นได้นำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ให้อาจารย์ที่ปรึกษา

และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวนสองท่านพิจารณาข้อคำถามพร้อมให้คำแนะนำก่อนนำไปใช้จริง ดังแผนภาพที่ 4:

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	หัวข้อ
.....	...../...../.....	1. สิ่งที่ได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้ คือ ....
		2. กิจกรรมที่ทำในคาบเรียนวันนี้ 2.1 อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้/ลำดับกิจกรรมที่ทำก่อนหลัง .... 2.2 บรรยายการใช้เวลาในแต่ละขั้นตอนและ/หรือทำกิจกรรมในคาบเรียน ....
		3. ปัญหาในการเรียนรู้และวิธีแก้ปัญหา 3.1 ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน คือ .... 3.2 วิธีแก้ปัญหา คือ ....

แผนภาพที่ 4: ตัวอย่างแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

4.3.2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบเติมข้อมูลและตัวเลือก ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาและปรับรูปแบบของ Saezhong (2005) และหลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยวิธีของครอนบาช (Cronbach's Alpha) กับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ซึ่งผลทดสอบความน่าเชื่อถือได้เท่ากับ 0.86

และในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาและปรับจากแบบสอบถามของ Guglielmino (1977) ประกอบด้วย ข้อคำถาม

แบบประเมินค่า 5 ระดับ (5 Likert Scales) จำนวน 12 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านตัวผู้เรียน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และหลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยวิธีของครอนบาช (Cronbach's Alpha) กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรในการทำวิจัย ซึ่งผลทดสอบความน่าเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.84

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งสองชุด คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวนสองท่านพิจารณาข้อคำถามพร้อมให้คำแนะนำเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขจนมั่นใจว่าเนื้อหามีความเที่ยงตรง และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะใช้ศึกษา ซึ่งผลของค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.94

4.4 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 41 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2559-เดือนกันยายน 2559 เป็นระยะเวลา 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นปฐมนิเทศ (Orientation Stage)

ในสัปดาห์ที่ 1 (ชั่วโมงที่ 1-2) นักเรียนทุกคนได้รับการปฐมนิเทศการใช้งานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษในศูนย์คอมพิวเตอร์ของโรงเรียน และได้รับแผนการฝึกพูดภาษาอังกฤษในแต่ละกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการออกเสียงคำศัพท์ (Pronunciation Practice) กิจกรรมสำนวนวลี (Phrases and Idioms Practice) และกิจกรรมการสนทนา (Conversational Practice) ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังตารางที่ 1:

ตารางที่ 1: แผนการดำเนินการเก็บข้อมูล

ระยะเวลา	กิจกรรมการฝึก	สื่อ-อุปกรณ์-เอกสาร	ผู้รับผิดชอบ
สัปดาห์ที่ 1 (ชั่วโมงที่ 1-2)	ปฐมนิเทศการใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและ แผนการฝึก	- โปรแกรม CAI - แผนการฝึก	- ผู้วิจัย
สัปดาห์ที่ 2-4 (ชั่วโมงที่ 3-8)	นักเรียนทำแบบทดสอบ สนทนาก่อนเรียนแบบ Queue Dialog	- Queue Dialog - เครื่องบันทึกเสียง - เกณฑ์การประเมิน	- ผู้วิจัย - ครูชาวต่างชาติ (Native Speaker)
สัปดาห์ที่ 5-14 (ชั่วโมงที่ 9-28)	นักเรียนฝึกบทเรียนใน โปรแกรม ดังนี้ Unit 1 Greeting and Introductions Unit 2 Talking about yourself Unit 3 Asking and Offering help Unit 4 Invitation Unit 5 Request and Suggestions Unit 6 Asking and Giving opinion Unit 7 Taking Messages on the phone Unit 8 Making an Appointment Unit 9 Asking and Giving directions Unit 10 Making Excuse	- โปรแกรมCAI - หูฟัง - Queue Dialog - Learning Log	- ผู้เรียน
สัปดาห์ที่ 15-17 (ชั่วโมงที่ 29-34)	นักเรียนทำแบบทดสอบ สนทนาหลังเรียนแบบ Queue Dialog	- Queue Dialog - เครื่องบันทึกเสียง - เกณฑ์การประเมิน	- ผู้วิจัย - ครูชาวต่างชาติ (Native Speaker)

ตารางที่ 1: (ต่อ)

ระยะเวลา	กิจกรรมการฝึก	สื่อ-อุปกรณ์-เอกสาร	ผู้รับผิดชอบ
สัปดาห์ที่ 18-20 (ชั่วโมงที่ 35-40)	- นักเรียนทำแบบสอบถาม - ผู้วิจัยสรุปผลการรายงาน พฤติกรรมของผู้เรียนใน การฝึกแต่ละชั่วโมง (Learning Log) - ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ แก่นักเรียน (Feedback)	- แบบวัดเจตคติ - แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การฝึกพูดภาษา อังกฤษผ่าน โปรแกรม - แบบรายงานสรุป พฤติกรรมของการ ผู้เรียน	- ผู้วิจัย

ขั้นก่อนการฝึก (Pre-Practicing Stage)

ในสัปดาห์ที่ 2-4 (ชั่วโมงที่ 3-8) นักเรียนได้รับการทดสอบการสนทนาก่อนเรียน แบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดของนักเรียนรายบุคคลก่อนเรียน ซึ่งการสนทนาแบบ Queue Dialog เป็นแบบการสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์ และลำดับของการสนทนาไว้ให้โดยผู้เรียนต้องออกแบเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาของตนเองให้ครบตามลำดับที่กำหนดไว้ในการสนทนา โดยเนื้อหาที่กำหนดในการสนทนาจึงจะเป็นเนื้อหาในสถานการณ์ต่างๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้น ม.4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดไว้ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 10 สถานการณ์ คือ การทักทายและการแนะนำบุคคล (Greeting and Introductions) การพูดข้อมูลของตนเอง (Talking about yourself) การร้องขอและการให้ความช่วยเหลือ (Asking and Offering help) การเชื้อเชิญ (Invitation) การให้คำแนะนำ (Requests and Suggestions) การถามและแสดงความคิดเห็น (Asking and giving opinions) การพูดฝากข้อความทางโทรศัพท์ (Taking messages on the phone) การนัดหมาย (Making an appointment) การถามและบอกทาง (Asking and giving directions) การกล่าวขอโทษ (Making excuses) ซึ่งนักเรียนจะได้รับ Queue Dialog คู่ละ 1 แบบการสนทนา โดยนักเรียนแต่ละคู่มิเวลาในการเตรียมตัวในการสนทนา หลังจากได้รับหัวข้อสนทนาประมาณ 10 นาที และมีเวลาในการสนทนาจริง 2 นาที รวมใช้เวลาคู่ละ 12 นาที ระหว่างที่นักเรียนทดสอบการสนทนา ครูได้ทำการบันทึกเสียงการสนทนาของนักเรียนไว้ในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินการพูดที่ปรับจาก TOEFL Speaking Grades (2015) (ภาคผนวก จ)

ขั้นระหว่างการฝึก (Practicing Stage)

ในสัปดาห์ที่ 5-14 (ชั่วโมงที่ 9-28) นักเรียนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ทั้ง 10 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ชั้นนำเสนอ (Presentation) ชั้นฝึกฝน (Practice) และชั้นการนำไปใช้ (Production) หรือกระบวนการ 3Ps ที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร (Littlewood, 1981) โดยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้นักเรียนจะมีเวลาในการเรียนรู้ ฝึกฝน ทดสอบทำแบบทดสอบและรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เป็นเวลา 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Autonomous Learning หมายถึง นักเรียนจะจัดการและรับผิดชอบการเรียนรู้และฝึกฝนด้วยตนเอง กล่าวคือ นักเรียนสามารถที่เรียนรู้เนื้อหาใดก่อนหรือหลังก็ได้ในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ แต่เมื่อครบกำหนด เวลานั้นนักเรียนต้องได้เรียนรู้ฝึกฝนจนครบทุกขั้นตอนและทดสอบทำแบบทดสอบและรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ประมาณ 5-10 นาที ในท้ายคาบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

โดยกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ การฝึกออกเสียง (Pronunciation) การเรียนรู้สำนวนวลี (Phrases and Expression) และการฝึกสนทนา (Conversation) ผ่านกระบวนการเรียนรู้และฝึกฝนแบบ Autonomous Learning (Carter and Nunan, 2013) ซึ่งเนื้อหาจะถูกนำเสนอในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามหลัก 3Ps (Littlewood, 1981) และ กลวิธีการฝึก Practicing Strategies (Oxford, 1990) ดังนี้

1. ชี้นำเสนอ (Presentation) นักเรียนเรียนรู้และฝึกออกเสียงคำศัพท์ วลี และบทสนทนา
2. ฝึกฝน (Practice) นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์ สำนวน และบทสนทนาจากแบบฝึกหัดในหน่วยการเรียนรู้
3. ชี้นำไปใช้ (Production) นักเรียนนำความรู้และการฝึกฝนจากขั้นที่ 1 และ 2 มาใช้ในการสนทนาแบบ Queue Dialog ในชั่วโมงสุดท้ายของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ขั้นหลังการฝึก (Post-Practicing Stage)

ในสัปดาห์ที่ 15-17 (ชั่วโมงที่ 29-34) นักเรียนได้รับการทดสอบการสนทนา หลังเรียนแบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดของนักเรียนรายบุคคลหลังเรียน โดยใช้รูปแบบละวิธีการเช่นเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

ในสัปดาห์ที่ 18-20 (ชั่วโมงที่ 35-40) นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูสรุปผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียนจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย มีดังนี้

หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการทดสอบการสนทนาเพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดก่อนการฝึกและหลังการฝึก และหาค่าจากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ใช้สูตรหาค่าที (Dependent Sampling t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกเพื่อวิเคราะห์ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้

ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และหาค่าร้อยละ (Percentage) จากความถี่ในการรายงานพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน

5. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบทของการเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งใน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

5.1 ผลการศึกษา

5.1.1 ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t-value	p-value
ก่อนเรียน	9.88	2.917	52.04	0.01
หลังเรียน	13.93	3.173		

T (=0.5, df=40)

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 9.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 13.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน แสดงว่านักเรียน มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.1.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 3 พฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้	ร้อยละ
1. ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน	
1.1 ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ	60.00
1.2 สัญญาณอินเทอร์เน็ต	19.76
1.3 เวลาจำกัด	10.98
1.4 อุปกรณ์หูฟังมีปัญหา	3.41
1.5 ฟังบทสนทนาไม่เข้าใจ	3.41
1.6 ฟังไม่ทัน	1.95
2. วิธีแก้ปัญหา	
2.1 สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ	60.00
2.2 เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น	19.76
2.3 บริหารจัดการเวลาในการฝึกใหม่เพื่อให้ทันกับเวลา	10.98
2.4 เปลี่ยนอุปกรณ์หูฟัง	3.41
2.5 ฟังบทสนทนาซ้ำหลายๆ รอบ	3.41
2.6 ฟังซ้ำหลายๆ รอบ	1.95

จากตารางที่ 3 นักเรียนเห็นว่าได้เรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คำศัพท์ (ร้อยละ 97.56) รองลงมา คือ การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ (ร้อยละ 90.24) และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่น้อยที่สุด คือ จำนวนที่ใช้ในการสนทนา (ร้อยละ 63.41) และปัญหาที่นักเรียนเจอมากที่สุด คือ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี (ร้อยละ 19.76) ปัญหาที่นักเรียนเจอน้อยที่สุด คือ ฟังไม่ทัน (ร้อยละ 1.95) วิธีแก้ปัญหามากที่สุด คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ (ร้อยละ 60) รองลงมา คือ เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น (ร้อยละ 19.76) และวิธีแก้ปัญหาน้อยที่สุด คือ ฟังซ้ำหลายๆ รอบ (ร้อยละ 1.95)

ตารางที่ 4 ลำดับพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน

ลำดับของกิจกรรม	ร้อยละ
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนา	20.19
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์สำนวนประโยค	16.58
3. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	12.97
4. ออกเสียงตาม	11.44
5. ทำแบบฝึกเรื่องสำนวน	11.00
6. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	8.76
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนาตามรูปแบบประโยค	8.26
8. ทำแบบทดสอบท้ายบท	6.51
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	4.27

ตารางที่ 4 แสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนที่เลือกทำขณะฝึกพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้พฤติกรรมที่มีค่ามากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 20.19) รองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ สำนวนประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.58) และที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (ร้อยละ 4.27)

ตารางที่ 5 เวลาที่นักเรียนใช้ในการฝึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กิจกรรมการฝึก	ร้อยละ
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนา	27.7
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยค	16.0
3. ทำแบบฝึกเรื่องสำนวน	13.8
4. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	13.5
5. ทำแบบทดสอบท้ายบท	12.0
6. ออกเสียงตาม	11.9
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนาตามรูปแบบประโยค	11.2
8. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	10.4
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้	10.0

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาในการฝึกมากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 27.7) รองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ สำนวน ประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.0) และกิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาโดยเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (ร้อยละ 10.0)

5.1.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อที่	ความคิดเห็น ต่อการฝึกผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ฉันรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.32	0.72	มาก
2	ฉันฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยความกระตือรือร้น	3.80	0.93	มาก
3	คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.41	0.71	มาก
4	การฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.39	0.74	มาก
5	การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนและวลีช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.20	0.78	มาก
6	การฝึกสนทนาช่วยพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.17	0.77	มาก
7	ฉันรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา	4.32	0.96	มาก
8	ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3.68	0.93	มาก
9	ฉันรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3.93	0.85	มาก
10	ฉันรู้สึกสนุกต่อการใช้โปรแกรมในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน	4.27	0.75	มาก
11	ฉันคิดว่าโปรแกรมสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี	4.24	0.80	มาก
12	ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้การฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีครูผู้สอนได้	4.20	1.01	มาก
ภาพรวม		4.13	0.83	มาก

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $S.D. = 0.83$) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามลำดับแรก คือ คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.71) รองลงมา คือ การฝึกออกเสียง ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.74) และลำดับสามที่มีค่าเท่ากัน 2 รายการ คือ นักเรียนสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.72) และนักเรียนชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.96) นอกจากนี้ยัง พบว่าเจตคติที่นักเรียน มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถพูด ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.93)

5.1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 7 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
ด้านตัวผู้เรียน				
1	การมีวินัยในตนเอง เช่น การกำหนดเวลาในการฝึกพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.24	0.70	มาก
2	การมีความรับผิดชอบต่อนตนเอง เช่น ความสนใจตั้งใจ ฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน ความเพียรพยายาม ละเอียตรอบคอบเพื่อให้ สำเร็จตามเป้าหมาย	4.22	0.82	มาก
3	เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ	3.88	0.78	มาก
4	ความตระหนักรู้ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสำคัญแลมี ความจำเป็น	4.15	0.79	มาก
ภาพรวม		4.12	0.53	มาก
ด้านสภาพแวดล้อม				
1	ระบบคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการ พูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.05	1.07	มาก
2	ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการฝึก พูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.02	0.91	มาก
3	โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้งานได้ง่าย สะดวก ใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา	4.20	0.90	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
4	ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือ นักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.27	0.87	มาก
	ภาพรวม	4.13	0.70	มาก
ด้านเนื้อหาการฝึก				
1	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมี ความเหมาะสม	4.22	0.76	มาก
2	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.17	0.70	มาก
3	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความ สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	4.49	0.60	มาก
4	เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีประโยชน์ ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ	4.29	0.72	มาก
	ภาพรวม	4.29	0.51	มาก
	ภาพรวมทั้งหมด	4.16	0.80	มาก

จากตารางที่ 7 โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.80) โดยปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนมากที่สุดสามลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านที่ 3 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ข้อที่ 3.3 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) ปัจจัยรองลงมา คือ ปัจจัยด้านที่ 3 ข้อที่ 3.4 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.72) และปัจจัยด้านที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อม ข้อที่ 2.4 ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.83) และพบว่าปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลน้อยที่สุดต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ปัจจัยด้านที่ 1 ด้านตัวผู้เรียน ข้อที่ 1.3 เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อาจกล่าวได้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ ดังที่ Chia (2007) ได้กล่าวว่าผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตพัฒนาตนเองในเรื่องการเรียนรู้ภาษาได้ และนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้ทุกที่ ทุกเวลา (Cole, 2000: 1)

5.2.2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณศัพท์ คือ สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มากที่สุดจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อีกทั้งนักเรียนยังมีปัญหาไม่ทราบความหมายของคุณศัพท์ ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการฟังและการสืบค้นความหมายของคุณศัพท์เป็นลำดับต้นๆ อาจกล่าวได้ว่าทักษะการฟังและคำศัพท์มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ดังที่ พรพิมล ริยา และธนากร ขำศรี (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังมีความสำคัญที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ เช่นเดียวกับกับ วนิดา ตันติชัชวาล (2556) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการพูดที่ดีนั้นจะต้องพัฒนาการฟังควบคู่ไปด้วย แต่ในขณะที่เดียวกันนักเรียนได้ระบุว่านักเรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์มากที่สุด ดังที่ นงสมร พงษ์พานิช (2554) กล่าวว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทยคือมีความรู้เรื่องคำศัพท์ไม่เพียงพอจึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Fahmongkolchai (2011) ที่ได้กล่าวไว้ว่าถ้าหากมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอก็จะส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารได้เช่นเดียวกัน

5.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับ มาก จะเห็นได้ว่าคำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณศัพท์มีความสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่ Pongpanich (2011) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เพียงพอจะมีส่วนช่วยให้มีประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนั้นการฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากโปรแกรมจะมีการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน และประโยคสนทนาให้นักเรียนออกเสียงตาม นอกจากนั้นนักเรียนยังรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา และรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ดังที่ Benson (2007) ได้กล่าวว่าในการเรียนการสอนผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ อย่างไร

ก็ตามจากผลวิจัยก็แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการฝึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่าหากนักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงก็จะช่วยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ดังที่ Oxford (1990) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกมั่นใจในการพูดมากขึ้นและจะส่งผลที่ดีต่อเจตคติของนักเรียนด้วย

5.2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.80) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเมื่อมาพิจารณาในแต่ละด้าน ก็พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาในหัวข้อเนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรม มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเนื้อหาเป็นปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด ดังที่ Bloom (1976) กล่าวว่า การเตรียมเนื้อหาในการสอนที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความตั้งใจและส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนปัจจัยรองลงมาที่นักเรียนมีความเห็นว่ามีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในหัวข้อครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.87) แสดงให้เห็นว่าในขณะที่นักเรียนมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นนักเรียนยังมีความคิดเห็นว่านักเรียนยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือจากครูผู้สอน ตามที่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2008) กล่าวว่า แม้ในปัจจุบันครูจะไม่ใช่มุ่งศูนย์กลางของการเรียนการสอน แต่ครูยังถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในแง่ของการเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ (Coach) และผู้ที่อำนวยความสะดวก (Facilitator) และในขณะเดียวกันนักเรียนยังมีความคิดเห็นว่า การมีวินัยในตนเองในการเรียนรู้ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.70) แสดงให้เห็นว่าในการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นนักเรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง เช่น การจัดสรรเวลาในการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทและคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้และมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง ส่วนปัจจัยที่อยู่ในระดับมากแต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนในหัวข้อเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.78) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเห็นว่าการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนในเรื่องเจตคติ เช่น ความชอบไม่ชอบส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอื่นๆ

6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

6.1.1 ผลจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งใน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้

6.1.2 ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ สะท้อนให้เห็นว่าการฟังและคำศัพท์มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและในขณะเดียวกันนักเรียนมีปัญหาในด้านคำศัพท์เช่นเดียวกัน

6.1.3 ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการฝึกออกเสียงและบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับนักเรียน

6.1.4 ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดในความคิดเห็นของกลุ่มประชากร คือ ปัจจัยด้านเนื้อหา อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและตัวผู้เรียนก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยเช่นกัน ตามลำดับ

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

6.2.1.1 ควรปรับระดับความยากง่ายของเนื้อหาในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

6.2.1.2 ควรปรับปรุงเนื้อหาในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

6.2.1.3 ในขั้นตอนการปฐมนิเทศการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมอย่างละเอียดและสอบถามความเข้าใจของนักเรียนก่อน

การฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือจัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่น

6.2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.2.1 ควรพัฒนาโปรแกรมช่วยสอนหรือโปรแกรมอื่นๆ ที่นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับโปรแกรม ได้แบบทันทีทันใด เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษเพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นการเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกให้กับผู้เรียน เพราะเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้จะช่วยให้การฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้เรียนได้ผลที่ดียิ่งขึ้น

6.2.2.2 ควรพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนควบคู่กับทักษะการฟังและคำศัพท์

6.2.2.3 ควรมีกกลุ่มเปรียบเทียบในการทดลองระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มที่วิธีการฝึกการพูดแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555). การพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้. *วารสารวิจัย มสค.*, 8(2).
- นันทา ชिरะมณี. (2550). *โครงการผลของการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 : กรณีศึกษาโรงเรียนธิดานุเคราะห์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี. (2555). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่.
- ไพโรจน์ ตีรณธนากุล, ไพบุลย์ เกียรติโกมล และเสกสรร แยมพิณิจ. (2546). *การออกแบบและการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน e-learning*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- วนิดา ตันติขัฒกุล. (2556). *การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริชัย นามบุรี. (2546). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านเว็บ เรื่อง ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์และการใช้สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้*. ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏยะลา.
- สมรัก ปริยะวาที. (2544). *โปรแกรมสร้าง CAI Multimedia*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Audet, R.H., Hicman, P. and Dobrynina, G. (1996). *Learning Logs: A Classroom practice for enhancing scientific sense Making*. *Journal of Research in Science Teaching* 2.
- Bailey, K., Savage, L. (2005). *New ways in Teaching Speaking*. Teacher of English to Speakers of Other Languages.
- Benson, P. (2001). *Teaching and Researching Autonomy in Language Learning*. Pearson Education. Harlow: England.
- Benson, P. (2007). Autonomy in language teaching and learning. *State of the art article language Teaching*, 40(1), 21-40.
- Bloom, B. S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw Hills.

- Berrett, D. (2012). *How 'flipping' the classroom can improve the traditional lecture*. The Chronicle of Higher Education.
- Brown, H. D. (2005). *Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy*. New Jersey. Prentice Hall Regents.
- Bygate, M. (2004). *Language Teaching: A Scheme for Teacher Education Speaking*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Chia, C. (2007). *Autonomy in Language Learning: The Use of IT and Internet Resources*. McGraw-Hill Education.
- Carter, R., Numan, D. (2013). *The set of development L2 skill*. U.K: Cambridge University Press.
- Cole, R. A. (2000). *Issues in Web-based pedagogy: A critical primer*. Westport, CT: Greenwood Press.
- Fahmongkolchai, A. (2011). *Needs and problems in English listening skills of CIMB Thai Bank*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Genesee, F. (2000). *Brain research: implications for second language learning*. Eric Digest, December. Retrieved on June 1, 2003.
- Guglielmino, L. M. (1977). Development of the Self-Directed Learning Readiness Scale. Unpublished doctoral dissertation, University of Georgia. *Dissertation Abstracts International*, 38(11a), 6467.
- Kukulka-Hulme, A., & Shield, L. (2008). *An overview of mobile assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction*. *ReCALL*, 20(3), 249-252.
- Littlewood, W. T. (1981). *Commutative Language Teaching An introduction*. Cambridge University Press.P.1.
- Levy, M. (2009). Technologies in Use for Second Language Learning. *The Modern Language Journal*, 93, 769-782. 0026-7902/09/769-782.
- Ministry of Education. (2008). *Basic Education Curriculum 2008*. Bangkok: Kurusapa Ladprao Publishing.
- Nyikos, M., & Oxford, R. (1987). *Strategies for foreign language learning and second language Acquisition. Paper presented at the Conference on Second Language Acquisition and Foreign Language Learning*. University of Illinois, Champaign-Urbana.
- Olsen & Kagan. (1992). *Cooperative language learning: a teacher's resource book*. In: Kessler, C. (Ed.).
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What every teachers should know*. The University of Alabama.

- Saezhong, K. (2005). *The effects of participating in oral presentations on the English speaking Abilities of fourth-year English majors*. Unpublished master's thesis, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Soureshjani, K and Riahipour, P. (2012). Demotivating factors on English speaking skill: A study of EFL language learners and teachers' attitudes. *World Applied Sciences Journal*, 17(3).
- Testden. (2015). *TOEFL Speaking Grades*. Retrieved from <http://testden.com/toefl/speaking.thm>
- Ur, P. (2003). *A course in Language Teaching. Practice and Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

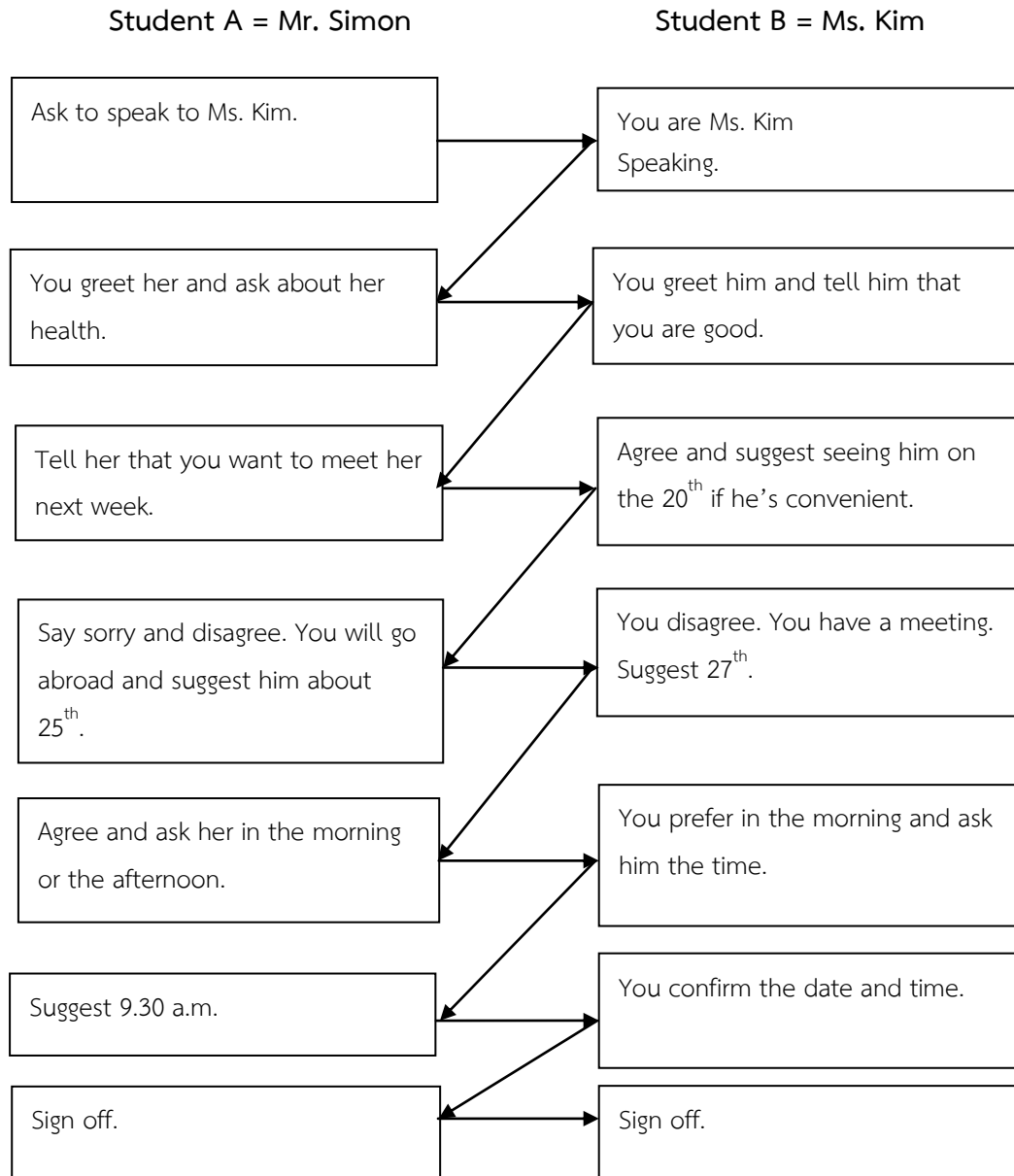
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog
ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Pre-Test

Directions: Work in pairs. Use these queue dialogs to make dialogs and record your conversation.

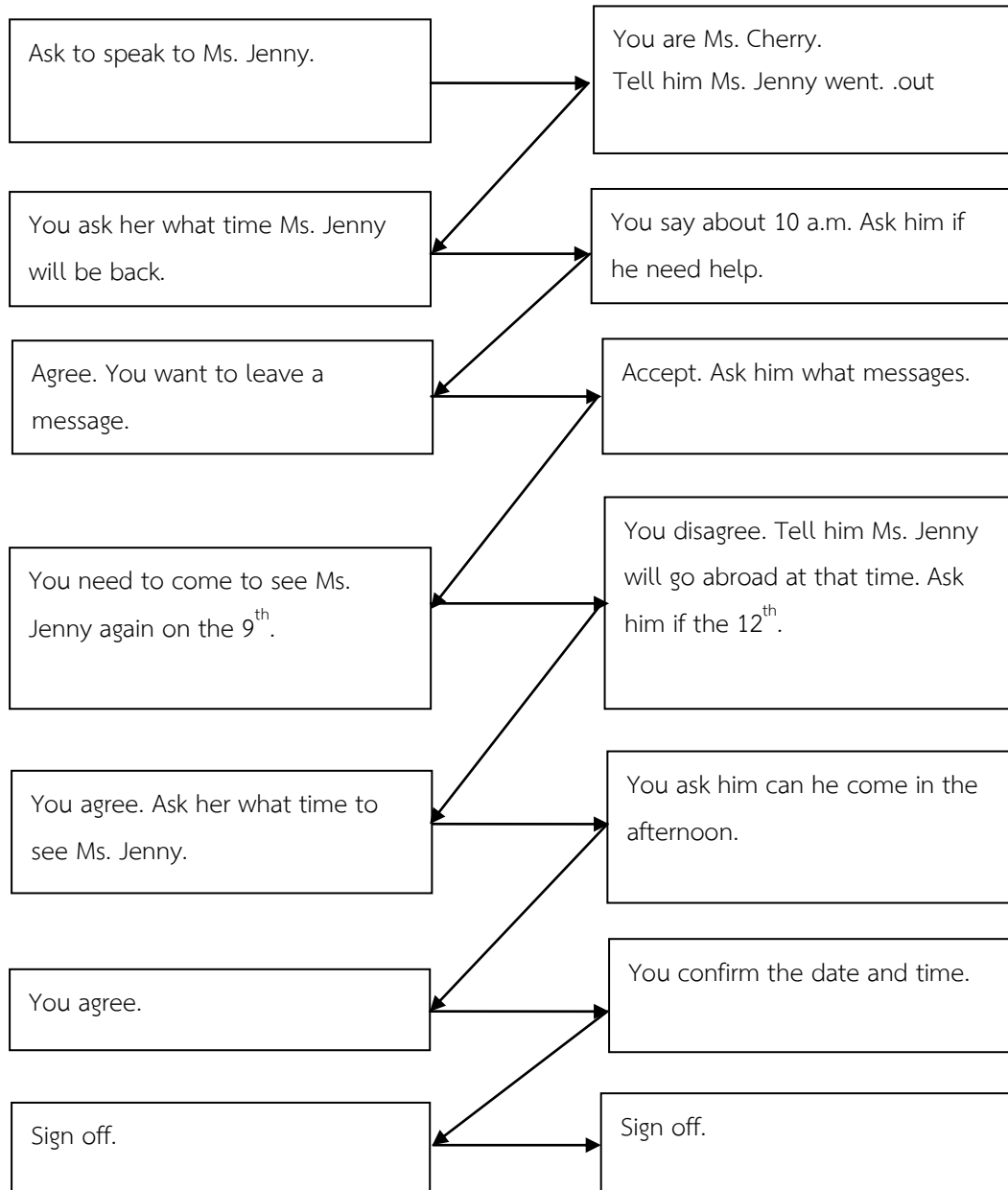

Post-Test

Directions: Work in pairs. Use these queue dialogs to make Dialogs and record your conversation.

Student A = Mr. Ray

Student B = Miss Cherry

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ข
แบบรายงานพฤติกรรม (Learning Log)
การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)
วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	หัวข้อ
.....	.../.../....	<p>1. กิจกรรมที่ทำในคาบเรียนวันนี้</p> <p>1.1 อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้/ลำดับกิจกรรมที่ทำก่อนหลัง</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>1.2 บรรยายการใช้เวลาในแต่ละขั้นตอนและ/หรือทำกิจกรรมในคาบเรียน</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2. ปัญหาในการเรียนรู้และวิธีแก้ปัญหา</p> <p>2.1 ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน คือ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>2.2 วิธีแก้ปัญหา คือ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

**แบบสอบถามความคิดเห็นจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษ
ผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องสี่เหลี่ยมและเติมข้อความให้ครบถ้วนตามความเป็นจริง

1. เพศ :

- ชาย
 หญิง

2. ระดับชั้น.....ม.6.....แผนการเรียน : .....

3. คุณชอบเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

- ชอบ
 ไม่ชอบ เพราะ.....

4. คุณเคยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนรู้และฝึกพูดภาษาอังกฤษหรือไม่

- เคยใช้
 ไม่เคยใช้

5. คุณเคยใช้โปรแกรมอื่นๆ นอกเหนือจากโปรแกรมประยุกต์ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษหรือไม่

- เคยใช้ (ระบุชื่อโปรแกรม).....
 ไม่เคยใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในในตารางให้ครบถ้วนตามความเป็นจริง

5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4=เห็นด้วย 3=เห็นด้วยปานกลาง 2=ไม่เห็นด้วย 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็น	ระดับความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
1. ฉันรู้สึกสนใจในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
2. ฉันฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยความกระตือรือร้น					
3. คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน					
4. การฝึกออกเสียงช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน					
5. การเรียนรู้เกี่ยวกับสำนวนและวลีช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน					
6. การฝึกสนทนาช่วยพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของฉัน					
7. ฉันรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา					
8. ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
9. ฉันรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
10. ฉันรู้สึกสนุกต่อการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
11. ฉันคิดว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนได้					
12. ฉันคิดว่าฉันสามารถเรียนรู้การฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีครูผู้สอนได้					
Total Score					

(Adapted from Saezhong, 2005)

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คำชี้แจง : นักเรียนคิดว่าปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

ปัจจัย	ระดับความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน					
1.1 การมีวินัยในตนเอง เช่น การกำหนดเวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
1.2 การมีความรับผิดชอบต่อนตนเอง เช่น ความสนใจตั้งใจฝึกการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยความเพียรพยายาม ละเอียตรอบคอบเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย					
1.3 เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ					
1.4 ความตระหนักรู้ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสำคัญและมีความจำเป็น					
2. ด้านสภาพแวดล้อม					
2.1 ระบบคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
2.2 ห้องเรียนมีบรรยากาศมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
2.3 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้งานได้ง่ายสะดวก ใช้ได้ทุกที่ ทุกเวลา					
2.4 ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					

ปัจจัย	ระดับความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
3. ด้านเนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	55	44	33	22	11
3.1 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความเหมาะสม					
3.2 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้					
3.3 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน					
3.4 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ					
คะแนนรวม					

ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก จ

เกณฑ์ประเมินการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดสอบ
การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แบบประเมินการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog
ก่อนและหลังฝึกทักษะการพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ที่	เรื่อง	ระดับคะแนน					
		0	1	2	3	4	5
11	ความถูกต้องของรูปแบบประโยค (Accuracy)						
22	คำศัพท์ (Vocabulary)						
33	การออกเสียง (Pronunciation)						
44	ความคล่องแคล่ว (Fluency)						
55	ภาพรวมในการพูด (Overall)						
	รวม						

เกณฑ์การให้คะแนนภาพรวมในการพูด

ระดับคะแนน	ภาพรวมระดับความสามารถในการพูด
0	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนไม่พูดอะไรเลย ● นักเรียนพูดภาษาไทยอย่างเดียว ● นักเรียนตอบไม่ตรงคำถาม
1	<ul style="list-style-type: none"> ● คำตอบของนักเรียนสัมพันธ์กับคำถามบ้างบางส่วน ● นักเรียนพูดๆ หยุดๆ หลายครั้งไม่ต่อเนื่อง ● การพูดยากแก่การทำความเข้าใจ
2	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนสามารถตอบคำถามได้บ้าง ● เหตุผลและข้อมูลในการตอบคำถามไม่เพียงพอ ● นักเรียนมีปัญหาเรื่องการออกเสียง ● โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ไม่หลากหลาย
3	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนตอบคำถามได้พอใช้ ● นักเรียนมีเหตุผลและข้อมูลในการตอบคำถามพอใช้ ● นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียง
4	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนมีเหตุผลในการตอบคำถามค่อนข้างดี ● ต้องขยายเหตุผลในการตอบคำถามเพิ่มเติม ● การพูดชัดเจนและเป็นธรรมชาติ ● มีการใช้โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ที่หลากหลาย
5	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนมีเหตุผลมาสนับสนุนคำตอบได้ดี ● นักเรียนตอบคำถามชัดเจนและมีความมั่นใจ ● มีการใช้โครงสร้างภาษาและคำศัพท์อย่างหลากหลายเหมาะสม

(Adapted from TOEFL Speaking Grades, 2015)

เกณฑ์การให้คะแนนคำศัพท์

ระดับคะแนน	คำศัพท์
0	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนนึกคำศัพท์ไม่ได้เลย ● นักเรียนพูดภาษาไทยอย่างเดียว ● นักเรียนใช้คำศัพท์ไม่ตรงประเด็น
1	<ul style="list-style-type: none"> ● คำตอบของนักเรียนใช้คำศัพท์บ้างเล็กน้อย ● นักเรียนพูดๆ หยุดๆ หลายครั้งใช้คำศัพท์ไม่ต่อเนื่อง ● การพูดยากแก่การทำความเข้าใจ
2	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้บ้าง ● เหตุผลและข้อมูลในการตอบคำถามไม่เพียงพอ ● นักเรียนมีปัญหาเรื่องการออกเสียง ● โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ไม่หลากหลาย
3	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนใช้คำศัพท์ได้ดีพอใช้ ● นักเรียนมีเหตุผลและข้อมูลในการตอบคำถามพอใช้ ● นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการใช้คำศัพท์
4	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนใช้คำศัพท์ค่อนข้างดี ● ต้องขยายเหตุผลในการตอบคำถามเพิ่มเติม ● การพูดชัดเจนและเป็นธรรมชาติ ● มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์บ้าง
5	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนใช้คำศัพท์ได้ดี ● คำศัพท์ที่ใช้มีความถูกต้อง ● นักเรียนตอบคำถามชัดเจนและมีความมั่นใจ ● มีการใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายและเหมาะสม

เกณฑ์การให้คะแนนการออกเสียง

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
0	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีความพยายาม
1	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียงโดยส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาด ● การออกเสียงหลาย ครั้งไม่สามารถเข้าใจได้ ● ไม่สามารถสื่อสาร/สื่อสารได้น้อย
2	<ul style="list-style-type: none"> ● ผิดพลาดมากทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้
3	<ul style="list-style-type: none"> ● ผิดบ่อยทำให้ผู้ฟังสับสนและต้องเดาความหมาย
4	<ul style="list-style-type: none"> ● ออกเสียงได้เป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปแล้วถูกต้องมีผิดบ้างเล็กน้อย
5	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียงถูกต้อง ● แทบจะไม่มีคำที่ออกเสียงผิดเลย ● ตระหนักถึงสำเนียงที่ถูกต้อง ● มีความพยายามอย่างตั้งใจที่ออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษา

เกณฑ์การให้คะแนนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
0	<ul style="list-style-type: none"> ● ขาดความพยายาม ● มักเปล่งเสียงหรืออุทานซ้ำไปซ้ำมา เช่น อ่อ อืม เอ่อ....
1	<ul style="list-style-type: none"> ● พยายามคิดคำศัพท์ตลอดเวลา ● เปล่งเสียงไม่ชัดเจน/ไม่ครบถ้วน
2	<ul style="list-style-type: none"> ● ลังเลบ่อย พยายามคิดคำพูด ● แพลคำถามมากเกินไปก่อนตอบคำถาม ● ทวนคำถามก่อนตอบ ● ในที่สุดจึงตอบ
3	<ul style="list-style-type: none"> ● ตะกุกตะกัก ลังเล ชักช้า ● เห็นได้ชัดว่าพยายามแปลหรือตีความบทสนทนา ก่อนตอบ ● สามารถปรับพูดเป็นภาษาของตนเองและโต้ตอบ
4	<ul style="list-style-type: none"> ● ลังเลในบางโอกาส พยายามคิดคำพูด ● ผู้พูดสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองและตอบสนองต่อคำแนะนำ
5	<ul style="list-style-type: none"> ● พูดได้คล่องแคล่วราบรื่น ● พูดได้รวดเร็วและต่อเนื่อง ● มีจังหวะหยุดอย่างเป็นธรรมชาติ

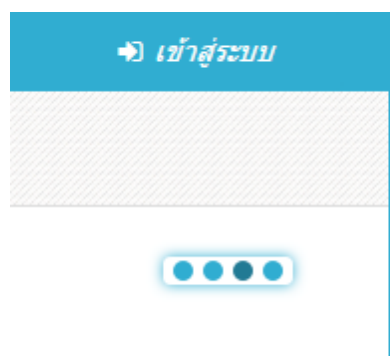
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ภาคผนวก ฉ
ขั้นตอนการเข้าสู่บทเรียน CAI ผ่านเว็บไซต์

ขั้นตอนการเข้าสู่บทเรียน CAI ผ่านเว็บไซต์

1. ใช้ Web Browser ของ Google Chrome
2. พิมพ์ชื่อ Website ในช่อง URL.
www.maispeakingclass.com
3. ลงชื่อเข้าใช้ (Log in) คลิก—**เข้าสู่ระบบ**—บริเวณมุมบนขวามือของหน้าเว็บ ดังภาพ

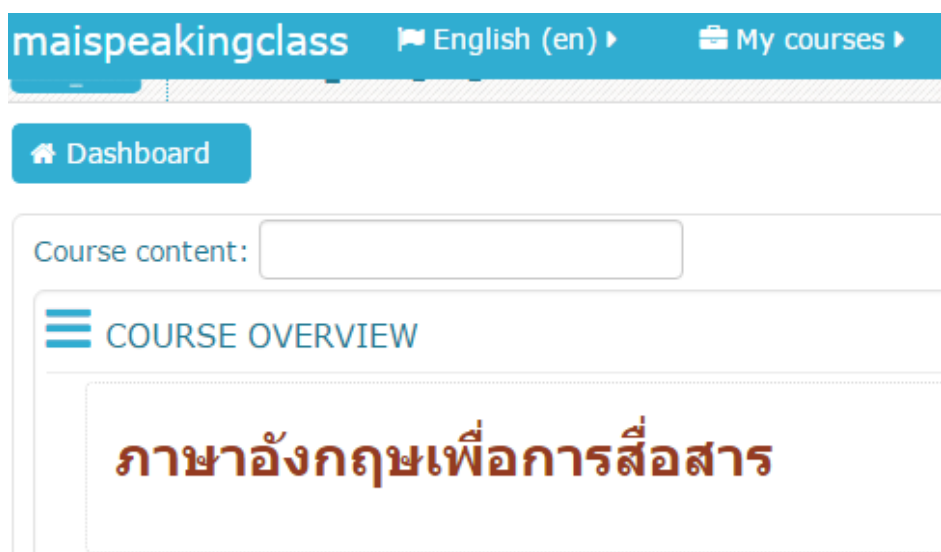
4. พิมพ์ Username กับ Password ดังนี้

Username :	std01
Password :	Mai1 -123456

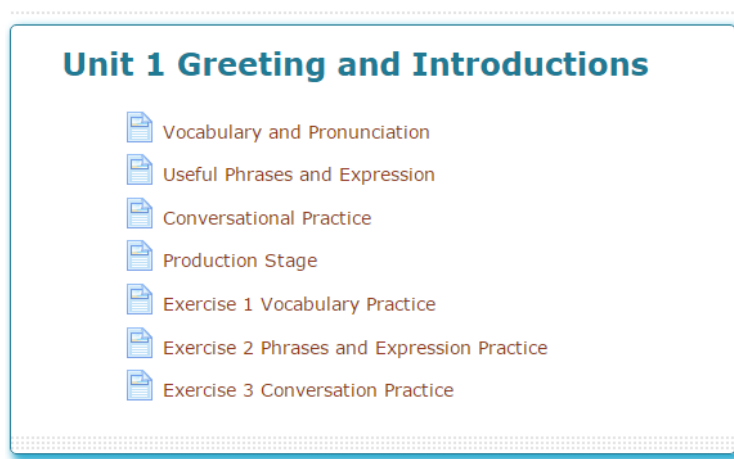
หมายเหตุ Username กับ Password ของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

ที่	อาจารย์	Username	Password
1	ดร.สิตา มุสิกรัมย์	std02	Mai2-123456
2	รศ.ดร.นิสากร จารุมณี	std03	Mai3-123456
3	ดร.พนิดา สุขศรีเมือง	std04	Mai4-123456

5. หลังจากลงชื่อเข้าใช้งานแล้ว คลิกที่ชื่อรายวิชา-*ภาษาเพื่อการสื่อสาร- ดั่งภาพ*

6. ในหน้ารายวิชาจะปรากฏ หัวข้อที่นักเรียนจะเข้าฝึก แบบฝึกหัดและทดสอบท้ายบท นักเรียนจะคลิกเลือกหัวข้อตามลำดับเพื่อเข้าเรียนในระยะเวลาที่กำหนด *ดั่งภาพ*

7. ในบทเรียนนักเรียนจะได้ทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการฝึก *ดั่งภาพ*

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว....

1. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์สำนวนและสามารถนำไปใช้ในการทักทายและการแนะนำบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบท
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์สำนวนประโยคสนทนาที่ใช้ในการทักทายและการแนะนำบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. นักเรียนสามารถพูดทักทายและพูดแนะนำบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

8. หลังจากนั้นนักเรียนก็จะเข้าเรียนในหัวข้อต่อไปนี้ภายในเวลา 30 นาที คือ vocabulary and pronunciation, useful phrases and expression, conversational practice *ดั่งภาพ*

1) Vocabulary and Pronunciation

Unit 1 Greeting and Introductions

Vocabulary

Directions: Listen to the words and example sentences and then repeat after the audio

1. **pleased (adj.)**   feeling happy and content about something
*Ex. Jan scored more than average. She was very **pleased** with her exam results.*

2) Useful phrases and expression

Directions: Listen and repeat

Greetings : You can greet someone by saying

3) *Conversational practice***Direction: Listen and repeat**

Conversation 1

Noi : Good morning, Nid.

Nid : Good morning. How have you been?

9. หลังจากนักเรียนเข้าเรียนในแต่หัวข้อแล้ว นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกใน Exercise 1, Exercise 2 และ Exercise 3 ภายในเวลา 30 นาที *ดังภาพ*

1) *Exercise 1*

Listen and choose the word that you hear

Question 1 of 20

enjoy   hope   friend   pretty   introduce
exchange   secretary   classmate   difficult   pleased

1.

2) *Exercise 2*

Complete the sentences by using these expressions given below.

Question 1 of 1

- Nice to meet you.
- Let me introduce myself.
- Very well.
- How are things?
- I'd like you to meet. . . . .

 Thongdee : Good morning. ?

3) Exercise 3

Conversation 1

Question 1 of 10

- Is it difficult for you?
- Let me introduce my best friend. She's an exchange student.
- I am Sutee. Nice to see you.
- Glad to see you too.
- My major is English, and you?

Malee : I'd like to introduce myself. My name's Malee.

Sutee :

10. หลังจากนักเรียนเรียนรู้เนื้อหาและทำแบบฝึกแล้ว นักเรียนต้องทดสอบท้ายบทเรียน (Progress Test) ภายในเวลา 30 นาที โดยคลิกที่-- *Production Stage*-- โดยนักเรียนและคู่สนทนา จะมีเวลาในการเตรียมบทสนทนาภายในเวลา 20 นาที และหลังจากนั้นนักเรียนจะทดสอบสนทนา ระหว่างการสนทนา นักเรียนจะต้องบันทึกเสียงของตนเองและอัดโพลสดเสียงไว้ในโปรแกรมเพื่อ ครูผู้สอนจะได้เข้ามาตรวจสอบและให้คะแนนการสนทนา ดังภาพ

1) แบบทดสอบสนทนาท้ายบท (Progress Test)

Production Stage

Student A = ...	Student B = ...
A greets B	B greets A and asks how is he/she
A replies and say thanks.	B introduces himself/herself
A says nice to see him/her and introduce himself/herself	B says nice to see him/her, too and ask him/her about his/her major
A replies and introduces his/her classmate	B asks A where does his/her friend come from
A replies his/her classmate comes from Japan and signs off.	B signs off

www.maispeakingclass.com

11. ขั้นตอนสุดท้ายหลังจากนักเรียนบันทึกเสียงการทดสอบสนทนาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องทำแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ซึ่งมีอยู่ในโปรแกรม เพื่อรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองภายในเวลา 10 นาที *ดังภาพ*

แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สัปดาห์ที่	วัน/เดือน/ปี	หัวข้อ
.....	.../.../...	<p>1. สิ่งที่ได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้ คือ</p> <p>.....</p>
		<p>2. กิจกรรมที่ทำในคาบเรียนวันนี้</p> <p>2.1 อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้/ลำดับกิจกรรมที่ทำก่อนหลัง</p> <p>.....</p> <p>2.2 บรรยายการใช้เวลาในแต่ละขั้นตอนและ/หรือทำกิจกรรมในคาบเรียน</p> <p>.....</p>
		<p>3. ปัญหาในการเรียนรู้และวิธีแก้ปัญหา</p> <p>3.1 ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน คือ</p> <p>.....</p> <p>3.2 วิธีแก้ปัญหา คือ</p> <p>.....</p>

12. นักเรียนออกจากโปรแกรม (Sign out) เป็นอันสิ้นสุดกิจกรรมใน 1 หน่วยการเรียนรู้ ในบทเรียน CAI รวมเวลาทั้งหมด 100 นาที (2คาบเรียน/1 สัปดาห์/หน่วยการเรียนรู้)

13. ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2-10 นักเรียนก็จะดำเนินการในลักษณะเดียวกันนี้ จนครบทุกหน่วยและทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึก

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย

บทความ 1

ชไมพร อร่ามวิทย์, และสิตา มุสิกรงค์ซี่. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6. บทความนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2560 “The Post Twenty-First Century Disruptive Technology: Economic, Social and Political Impacts”, จัดโดยมหาวิทยาลัยรังสิต วันที่ 28 เมษายน 2560. ณ ห้องออดิทอเรียน ชั้น 2 อาคาร ดิจิทัล มัลติมีเดีย คอมเพล็กซ์ (ตึก15) มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี. หน้า 1311-1322.

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย
สอนในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

Enhancing English Speaking Skills and Learning Behaviors
using Computer Assisted Instruction (CAI) in Matthayomsuksa 6 Classroom

ชไมพร อร่ามวิทย์¹ และ สิตา มุสิกรังษี²
Chamaiporn Aramwit and Sita Musigrungsri

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² อาจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่,
สถานวิจัยนวัตกรรมทางการศึกษาและการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ

¹ The student of Master of Arts (Teaching English as an International Language), Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University (Hatyai Campus)

² The instructor of Master of Arts Program (Teaching English as an International Language), Faculty of Liberal
Arts, Prince of Songkla University (Hatyai Campus), Research Center for Educational Innovations Teaching and
learning Excellence (RC.Ed.IT)

*Corresponding author E mail: naomi.psu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และพฤติกรรมการเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 กลุ่มจำนวน 41 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนและ แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning Log) ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าที (Depending Sampling t-test) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผล การทดสอบทักษะการพูดของนักเรียนหลังการฝึกพูดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีค่าสูงกว่า ผลการทดสอบก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ข้อมูลจากแบบบันทึกพฤติกรรมการ เรียนรู้ของนักเรียนระบุว่า 2.1) นักเรียนจำนวนร้อยละ 97.56 เรียนรู้คำศัพท์จากการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อเทียบกับการเรียนรู้สำนวน และประโยค สนทนา 2.2) นักเรียนร้อยละ 60 ประสบปัญหาไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ 2.3) นักเรียนร้อยละ 60 แก้ปัญหาด้านคำศัพท์ด้วยการสืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ เช่น พจนานุกรม อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ 2.4) นักศึกษาร้อยละ 90 ทำกิจกรรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไปนี้เป็นสอง ลำดับแรก คือ การฟังการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน ประโยคสนทนาและ การสืบค้นความหมายของ คำศัพท์สำนวนและประโยคสนทนา และ 2.5) นักเรียนร้อยละ 90 ใช้เวลาในการฟังการออกเสียง

คำศัพท์ สำนวนและประโยคสนทนามากที่สุด และรองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ สำนวน และประโยคสนทนา

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, การสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog, พฤติกรรมการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to study the effects of practicing English speaking skills via Computer Assisted Instruction and to study the students' learning behavior through Computer Assisted Instruction. 41 Mathayomsuksa 6 students from Hatyairatprachasan School in Songkhla were chosen as participants, these were students who were enrolling in the English for Communication course for the first semester of academic year 2016. The research was conducted using a Purposive Random Sampling method consisting of Queue Dialog and Learning Logs. Statistical analysis was derived through the use of percentages, depending sampling t-test mean and standard deviation. Research findings showed that 1) students' post-experiment English speaking ability increased over their pre-experimental ability at the .05 level of statistical significance. 2) Overall, in practice, the main results of students' English learning behaviors were identified as follows. 2.1) 97.56% of students could learn vocabulary from speaking practice via Computer Assisted Instruction. 2.2) 60% of students encountered vocabulary problems as they didn't know the meaning of the word. 2.3) 60% of students solved their vocabulary problem by searching the meaning of the words from a dictionary, the internet or mobile phone 2.4) 90% of students started to practice speaking by listening to words and phrases, then they searched the meaning of the vocabulary that they didn't know and 2.5) 90% of students spent most of their practicing by listening to vocabulary, learning idioms, participating in conversation and searching the meaning of words.

Keywords: *Improving English speaking skill, Computer Assisted Instruction Program, Queue Dialog, Learning behavior*

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา และการทำงาน (อารีรักษ์ และคณะ, 2554) ดังที่สะท้อนในจุดมุ่งหมายและสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นสากล มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (Wannapok, 2004)

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารเพื่อศึกษาต่อหรือเพื่อประกอบอาชีพทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ควรให้ความสำคัญ ดังที่ Olsen & Kagan (2004) ได้เสนอไว้ว่า เราต้องหมั่นฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เพื่อไม่ให้สูญเสียโอกาสที่ดีในการเรียนและการทำงาน เช่นเดียวกับ Wiley & Wrigley (2002) ที่กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับนักเรียนและบุคคลที่กำลังก้าวไปสู่ชีวิตการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Bailey & Savage (2005) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ในประเทศไทยนักเรียนมีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดหลักสูตรให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังประสบปัญหาการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นๆ (Tribolet, 2012) จากการวิจัยที่ผ่านมา นักเรียนไทยมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ (Prapphal, 2001) และมีผู้เสนอสาเหตุของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้หลายประการ เช่น ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ ตามที่สุมิตรา อังควัฒนกุล (2540: 12) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษมานานแค่ไหนหากไม่มีบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางทักษะการพูดแล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สาเหตุอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนชอบที่จะใช้ภาษาแม่ในการสื่อสารมากกว่าที่จะพูดภาษาอังกฤษเพื่อฝึกฝนตนเองในชั้นเรียน (Brown, 2005) หรืออาจเป็นเพราะขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเวลาเรียนในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด (Genesee, 2000) ดังที่ นันทา ชีระมณี (2550) ได้กล่าวว่า เวลาที่ให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรมีค่อนข้างน้อยและจำกัด เช่นเดียวกันกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่ได้กำหนดการจัดเวลาเรียนและกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาไว้ โดยคิดน้ำหนักของรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมแล้วปีละ 80 ชั่วโมง ซึ่งคิดเป็นแค่ร้อยละ 1 ของจำนวนชั่วโมงภายใน 1 ปีเท่านั้น อีกทั้งปัญหาสื่อประกอบการสอนที่ล้าสมัย เช่น แบบเรียน ที่ยังคงเป็นสิ่งที่ครูหลายๆ โรงเรียนยังใช้ประกอบการสอน (Berrett, 2012) สื่อที่ไม่น่าสนใจ ไม่ทันสมัย และไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ตามที่ Kukulsta-Hulme & Shield (2008) ได้กล่าวว่า ควรมีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อเทคโนโลยีและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน

ดังนั้นการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านนี้

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าสื่อการเรียนการสอนประเภท “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” เป็นสื่อเทคโนโลยีอีกประเภทหนึ่งที่ถูกคัดเลือกมาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการคิด การเรียนรู้ และการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณสมบัติในการนำเสนอแบบสื่อผสม (Multimedia) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งปัจจุบัน CAI ได้กลายเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษาไทยด้วยคุณสมบัติพิเศษของ CAI ที่มีข้อได้เปรียบสื่ออื่น ๆ คือ สามารถแสดงผลได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) บวกกับความสามารถในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ๆ ทำให้เป็นสื่อที่ตอบสนองการเรียนการสอน ในรูปแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) ได้อย่างดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) ด้วยกระบวนการที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนเป็นคนเก่งคนดีและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ได้ เพราะการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 ในมาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแล้วการจัดการเรียนการสอนปัจจุบันยังต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ตลอดจนการมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง 2) ทักษะในด้านการใช้ภาษาสากล (Second Language Skills) หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งหมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ อยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งในบริบทของสังคมโลกภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกใช้สื่อสารกัน 3) ทักษะพื้นฐานด้านไอซีที (ICT skills) หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือโปรแกรมทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้อง คือ ทักษะในด้านการใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสารผ่าน ICT หรือทักษะในการเลือกใช้ซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม เป็นต้น จากทิศทางของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียนในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดและหลักการในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Carter และ Nunan (2013) เป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควบคู่กับการประยุกต์ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือ 3Ps ของ Littlewood (1981) และใช้กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) เป็นเทคนิคในการฝึกการพูด

ภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ตลอดจนศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามที่ Oxford (1990) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะกับการเรียนรู้ภาษาที่สองถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เพราะถ้าหากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เช่น มีการวางแผนการเรียน มีการจดบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ตลอดจนปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาทักษะการเรียนภาษาของตนเองให้ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Lee & Oxford (2008) ที่กล่าวว่าผู้เรียนที่เรียนรู้พฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองและมีการปรับปรุงตนเองอยู่เสมอจะเป็นผู้ที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Chamot (2005) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนเรียนรู้พฤติกรรมและกระบวนการเรียนรู้ของตนเองในขณะที่เรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองในการเรียนภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะพัฒนาและผลักดันให้นักเรียนมีความสามารถและศักยภาพทางด้านการพูดภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การศึกษาต่อและการทำงาน โดยเฉพาะในบริบทของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และผลที่ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้สื่อเทคโนโลยีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับผู้เรียนในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 420 คน โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (สงขลา-สตูล) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 เครื่องมือทดลอง

- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) จากแนวคิดของ Carter and Nunan (2013) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย สักระบวนการสำคัญ ได้แก่ เนื้อหาทางภาษา (Pattern of Discourse) คำศัพท์และวลี (Words and Phrases) การออกเสียง (Pronunciation)

โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-monitoring) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาการฝึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวโดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ส่วน คือ การฝึกออกเสียง การฝึกคำศัพท์ วลี และการฝึกสนทนา ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วนจะประกอบด้วย เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-6) เพื่อเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งในโปรแกรมจะประกอบด้วยกิจกรรมที่แบ่งตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ที่เน้นการฝึกฝนคำศัพท์ สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง (Littlewood, 1981) ซึ่งมีวิธีการ 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำเสนอ (Presentation) ฝึกปฏิบัติ (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production)

2.2 เครื่องมือเก็บข้อมูล

1) แบบทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog นั้น เป็นการทดสอบการสนทนาที่นักเรียนและคู่สนทนาจะต้องสร้างบทสนทนาขึ้นมาเองเพื่อใช้ในการทดสอบให้ตรงกับรูปแบบและลำดับการสนทนาที่กำหนดไว้ให้โดยการสร้างแบบทดสอบการสนทนาแบบ Queue Dialog นั้นผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสนทนาและประโยคการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้น ม.4-6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งกำหนดไว้ในสาระภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 10 สถานการณ์ นำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบสนทนาให้ครอบคลุมเนื้อหาตามสถานการณ์

2) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) การฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแบบบันทึกที่ผู้เรียนใช้เขียนบรรยายสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ และพฤติกรรมในการเรียนรู้ของตนเองหลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้และฝึกฝนในแต่ละหน่วยโดยใช้เวลาในการเขียนประมาณ 5-10 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการออกแบบการบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) โดยปรับจากรูปแบบจาก Audet และ Dobrynina (1996)

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดได้ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาบทความงานวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน และดำเนินการทดลองใช้เพื่อนำข้อมูลจากการทดลองใช้มาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 นักเรียนจะได้รับบททดสอบการสนทนา ก่อนและหลังเรียนแบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางด้านการพูดของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งการสนทนาแบบ Queue Dialog เป็นแบบการสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์และลำดับของการสนทนาไว้ให้และผู้เรียนจะต้องออกแบบเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนาของตนเองให้ครบตามลำดับที่กำหนดไว้ในการสนทนา ซึ่งนักเรียนจะได้รับ

Queue Dialog คู่ละ 1 แบบการสนทนา โดยนักเรียนแต่ละคู่จะมีเวลาในการเตรียมตัวในการสนทนา หลังจากได้รับหัวข้อสนทนาประมาณ 10 นาที และมีเวลาในการสนทนาจริง 2 นาที รวมใช้เวลาคู่ละ 12 นาที ระหว่างที่นักเรียนทดสอบการสนทนา ครูจะทำการบันทึกเสียงการสนทนาของนักเรียนไว้ในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การประเมินการพูดที่ปรับจาก TOEFL Speaking Grades (2015)

3.2 หลังจากนักเรียนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนจะทำแบบทดสอบสนทนาท้ายบท แบบ Queue Dialog ประมาณ 12 นาทีและรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ประมาณ 5-10 นาที ทั้ง 10 หน่วย ในท้ายคาบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากการทดสอบการสนทนาเพื่อวัดระดับความสามารถทางการพูดก่อนการฝึกและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.2 ใช้สูตรหาค่าที่ (Dependent Sampling t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกเพื่อวิเคราะห์ว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.3 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของความถี่ที่ได้จากการระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียน

4. ผลการวิจัย

ผลการศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	9.88	2.917	52.04
หลังเรียน	13.93	3.173	

T (=0.5, df=40)

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 9.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน และหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 13.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 2 พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมการเรียนรู้	Mean
1. สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในคาบเรียนนี้	
1.1 ได้เรียนรู้คำศัพท์	97.56
1.2 ได้เรียนรู้การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ	90.24
1.3 ได้เรียนรู้รูปแบบประโยคที่ใช้สนทนา	78.05
1.4 ได้เรียนรู้การออกเสียงที่ถูกต้อง	68.29
1.5 ได้เรียนรู้สำนวนที่ใช้ในการสนทนา	63.41
2. ปัญหาที่เจอระหว่างเรียน	
2.1 ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์	60.00
2.2 สัญญาณอินเทอร์เน็ต	19.76
2.3 เวลาจำกัด	10.98
2.4 อุปกรณ์หูฟังมีปัญหา	3.41
2.5 ฟังบทสนทนาไม่เข้าใจ	3.41
2.6 ฟังไม่ทัน	1.95
3. วิธีแก้ปัญหา	
3.1 สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อ	60.00
3.2 เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น	19.76
3.3 บริหารจัดการเวลาในการฝึกใหม่เพื่อให้ทันเวลา	10.98
3.4 เปลี่ยนอุปกรณ์หูฟัง	3.41
3.5 ฟังบทสนทนาซ้ำหลายๆ รอบ	3.41
3.6 ฟังซ้ำหลายๆ รอบ	1.95

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คำศัพท์ (ร้อยละ 97.56) รองลงมา คือ การสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ (ร้อยละ 90.24) และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่น้อยที่สุด คือ จำนวนที่ใช้ในการสนทนา (ร้อยละ 63.41) และปัญหาที่นักเรียนเจอมากที่สุด คือ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี (ร้อยละ 19.76) ปัญหาที่นักเรียนเจอน้อยที่สุด คือ ฟังไม่ทัน (ร้อยละ 1.95) วิธีแก้ปัญหานักเรียนที่มากที่สุด คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากสื่อต่างๆ (ร้อยละ 60) รองลงมา คือ เปลี่ยนไปใช้คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น (ร้อยละ 19.76) และวิธีแก้ปัญหานักเรียนที่น้อยที่สุด คือ ฟังซ้ำหลายๆ รอบ (ร้อยละ 1.95)

ตารางที่ 3 ลำดับพฤติกรรมกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ลำดับของกิจกรรม	Mean
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน ประโยค	20.19
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์จำนวน	16.58
3. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	12.97
4. ออกเสียงตาม	11.44
5. ทำแบบฝึกเรื่องจำนวน	11.00
6. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	8.76
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนา	8.26
8. ทำแบบทดสอบท้ายบท	6.51
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log)	4.27

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 20.19) รองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์จำนวนประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.58) และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) (ร้อยละ 4.27)

ตารางที่ 4 เวลาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กิจกรรมการฝึก	Mean
1. ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน รูปแบบประโยค	27.7
2. สืบค้นความหมายของคำศัพท์ จำนวนประโยค	16.0
3. ทำแบบฝึกเรื่องจำนวน	13.8
4. ทำแบบฝึกเรื่องประโยคสนทนา	13.5
5. ทำแบบทดสอบท้ายบท	12.0
6. ออกเสียงตาม	11.9
7. ฝึกสนทนากับคู่สนทนาตามรูปแบบ ประโยค	11.2
8. ทำแบบฝึกเรื่องคำศัพท์	10.4
9. ทำแบบบันทึกการเรียนรู้	10.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาในการฝึกโดยเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฟังการออกเสียงคำศัพท์ จำนวน ประโยคสนทนา (ร้อยละ 27.7) รองลงมา คือ สืบค้นความหมายของคำศัพท์ จำนวน ประโยคที่ไม่ทราบความหมาย (ร้อยละ 16.0) และกิจกรรมที่นักเรียนใช้เวลาโดยเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทำแบบบันทึกการเรียนรู้ (ร้อยละ 10.0)

5. การอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการทดสอบการสนทนาภาษาอังกฤษแบบ Queue Dialog ก่อนและหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนนทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการฝึก อาจกล่าวได้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นได้ ดังที่ Chia (2007) ได้กล่าวว่าผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตพัฒนาตนเองในเรื่องการเรียนรู้ภาษาได้ และนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษได้ทุกที่ ทุกเวลา (Cole, 2000: 1)

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคำศัพท์ คือ สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มากที่สุดจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อีกทั้งนักเรียนยังระบุว่านักเรียนยังมีปัญหาไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญกับการฟังและการสืบค้นความหมายของคำศัพท์เป็นลำดับต้นๆ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าจาก

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นั้นนักเรียนมีพฤติกรรมที่มุ่งเน้นทักษะการฟังและคำศัพท์ อาจกล่าวได้ว่าทักษะการฟังและคำศัพท์มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ดังที่ พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังมีความสำคัญที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ เช่นเดียวกับกับ วนิดา ตันติชัชวาล (2556) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการพูดที่ดีนั้นจะต้องพัฒนาการฟังควบคู่ไปด้วย แต่ในขณะเดียวกันนักเรียนได้ระบุว่านักเรียนมีปัญหาเรื่องคำศัพท์มากที่สุด ดังที่ นงสมร (2554) กล่าวว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทย คือ มีความรู้เรื่องคำศัพท์ไม่เพียงพอจึงส่งผลให้ขาด ประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ Fahmongkolchai (2011) และ Sursattayawong (2006) ที่ได้กล่าวไว้ว่าถ้าหากมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะส่งผลให้ไม่สามารถสื่อสารได้เช่นเดียวกัน

6. บทสรุป

1. ผลจากการศึกษางานวิจัย

1.1 ผลจากการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้

1.2 ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคลจากการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สะท้อนให้เห็นว่าการฟังและคำศัพท์มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและในขณะเดียวกันนักเรียนมีปัญหาในด้านคำศัพท์เช่นเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.1 ควรพัฒนาโปรแกรมช่วยสอนหรือโปรแกรมอื่นๆที่นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับโปรแกรมได้แบบทันทีทันใด เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ควรพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนควบคู่กับทักษะการฟังและคำศัพท์

2.3 ควรมีกิจกรรมเปรียบเทียบในการทดลองเพื่อให้เห็นความแตกต่าง

7. กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากมีบุคคลหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ขอขอบพระคุณ ดร.สิตา มุสิกรังษี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจช่วยผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคเกิดความเพียรพยายาม จนทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.พิทยาธร แก้วคง และรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ครูและนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

8. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: สารระเบียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- นันทา ชีระมณี. (2550). *โครงการผลของการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษแบบเข้มต่อความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 : กรณีศึกษาโรงเรียนธิดานุเคราะห์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 18(1), 85-97.
- พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี. (2555). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่.
- วนิดา ตันติขั้วवाल. (2556). *การพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุมตันติ และอภิชัย รุ่งเรือง. (2554). *การวิจัยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 13(2), 55-72.
- Audet, R.H., Hicman, P. and Dobrynina, G. (1996). Learning Logs: A Classroom practice for enhancing scientific sense. Making. *Journal of Research in Science Teaching* 2.
- Bailey, K., & Savage, L. (2005). *New ways in teaching speaking*. Alexandria, VA: TESOL.
- Berrett, D. (2012). *How 'flipping' the classroom can improve the traditional lecture*. The Chronicle of Higher Education.
- Brown, H.D. (2005). *Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy*. New Jersey. Prentice Hall Regents. Hong Kong: Oxford University Press.
- Carter, R., Numan, D. (2013). *The set of development L2 skill*. U.K: Cambridge University Press .

- Chamot, A. U. (2005). Language learning strategy instruction: Current issues and research. *Annual Review of Applied Linguistics*, 112-130.
- Chia, C. (2007). *Autonomy in Language Learning: The Use Of IT and Internet Resources*. McGraw-Hill Education.
- Cole, R. A. (2000). *Issues in Web-based pedagogy: A critical primer*. Westport, CT: Greenwood Press.
- Fahmongkolchai, A. (2011). *Needs and problems in English listening skills of CIMB Bank*. Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Genesee, F. (2000). *Brain research: implications for second language learning*. Eric Digest, December. Retrieved on June 1, 2003.
- Kukulska-Hulme, A., & Shield, L. (2008). An overview of mobile assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction. *Recall*, 20(3), 249-252.
- Lee, K.R. and Oxford, R. L. (2008). Understanding EFL Learner's Strategy Use and Strategy Awareness. *Aian EFL Journal*, 10(11), 7-32.
- Littlewood, W. T. (1981). *Commutative Language Teaching An introduction*. Cambridge University Press: 1.
- Olsen & Kagan. (2004). *Cooperative language learning: a teacher's resource book*. In: Kessler, C. (Ed.).
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What every teacher should know*. The University of Alabama.
- Prapphal, K. (2001). English proficiency of Thai learners and directions of English teaching in Thailand. *Journal of English Studies*, 1(1), 6-12.
- Testden. (2015). *TOEFL Speaking Grades*. Retrieved from <http://testden.com/toefl/speaking.thm>.
- Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence. *American Journal of Education Sciences*, 2(3), 36-40.
- Wannapok, S. (2004). *A study English for Business and Technology Students' Attitudes towards the English for Business and Technology Program at the University of the Thai Chamber of Commerce*. Thailand.
- Wiley and Wrigley, G. (2002). *Communicating in the real world: Developing Communication Skills for Business and the Professions*. California State University, Long Beach. Prentice Hall Regents: 1.

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย (ต่อ)

บทความ 2

ชไมพร อร่ามวิทย์, และสิตา มุสิกรังษี. (2561). เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2561. ISSN 1513-5667. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชไมพร อร่ามวิทย์¹
ลิตา มุสิกรัมย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ม.6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.83) 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด คือ เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.60)

คำสำคัญ : โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, เจตคติที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษ, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

² อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

Students' Attitude toward Improving Speaking English via Computer Assisted Instruction (CAI) and Factors Effecting to Practicing Speaking English

*Chamaiporn Aramwit*¹

*Sita Musigrungsi*²

Abstract

The purposes of this study were to investigate the attitude toward practicing speaking English via Computer Assisted Instruction Program and to study factors affecting the practice of speaking English through Computer Assisted Instruction of the Mattayom 6 students. The subjects were 41 students of Hatyairatprachasan School in the Secondary Educational Service Area Office who were selected with Purposive Random Sampling Method and the instruments were 2 five-point rating scale questionnaires asking students attitude toward improving speaking English via Computer Assisted Instruction Program and factors affecting the practice of speaking English through Computer Assisted Instruction. The statistics used were percentage, mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.). The results were as follow: 1) The students' attitude toward practicing speaking English via Computer Assisted Instruction Program was at a high level ($\bar{X}$ =4.13, S.D.=0.83) 2) The factor affecting practicing speaking English through Computer Assisted Instruction was the speaking English content in the Computer Assisted Instruction Program ($\bar{X}$ =4.49, S.D.=0.60).

Keywords: Computer Assisted Instruction Program, attitude toward Speaking English, factors that effect on improving speaking English

---

¹ The Student of Master of Art, Teaching English as International Language, Liberal Art Faculty, Prince of Songkla University

² The Instructor of Teaching English as International Language, Liberal Art Faculty, Prince of Songkla University (Hatyai Campus)

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา อาชีพ การเรียนรู้ วัฒนธรรมและชุมชน ดังที่ สะท้อนในจุดมุ่งหมายและสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นสากล มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น การสื่อสารเพื่อศึกษาต่อหรือเพื่อประกอบอาชีพ ทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ควรให้ความสำคัญ ในการพัฒนาเป็นลำดับต้นๆ ดังที่ Wiley and Wrigley (2002) กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับนักเรียนและบุคคลที่กำลังก้าวไปสู่ชีวิตการทำงาน เช่นเดียวกับ Olsen & Kagan (2004) ได้เสนอไว้ว่า เราต้องหมั่นฝึกฝน การพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเพื่อไม่ให้สูญเสียโอกาสที่ดีในการเรียนและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ Bailey and Savage (2005) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการพัฒนา ศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนไทยให้ทัดเทียมกับนานาประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (Wannapok, 2004)

อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อจำกัดในการพัฒนา ทักษะการพูดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ดัง จะเห็นได้จากงานวิจัยต่างๆพบว่า ทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนและ นักศึกษาไทยมีปัญหามากที่สุด (Tribolet, 2012; Sarkis, 2012) และนักเรียนไทยมีความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ

(Prapphal, 2001) ทั้งนี้หนึ่งในสาเหตุที่นักเรียน ไม่สามารถพูดสื่อสารได้ อาจเป็นเพราะขาดโอกาส ในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากเวลาเรียน ในห้องเรียนค่อนข้างจำกัด (Genesee, 2000) ดังที่ Chiramanee (2007) ได้กล่าวว่า เวลาที่ ให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตร มีค่อนข้างน้อยและจำกัด และปัจจุบันในประเทศไทยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2008) ได้กำหนด การจัด เวลาเรียนและกรอบโครงสร้างเวลาเรียน พื้นฐาน สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาไว้ โดยคิดน้ำหนัก ของรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อ ภาคเรียน รวมแล้วปีละ 80 ชั่วโมง ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 1 ของจำนวนชั่วโมงเรียนภายใน 1 ปี เท่านั้น นอกจากนั้นยังมีผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอสาเหตุ ของปัญหาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนไทยไว้หลายประการ เช่น ครูส่วนใหญ่ ยังคงใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากนี้แล้วบรรยากาศการเรียนยังเป็น ปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ตามที่ Angwattanakul (1997: 12) ได้กล่าวว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียน ภาษาอังกฤษมานานแค่ไหนหากไม่มีบรรยากาศ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้อง เรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกทาง ทักษะการพูดแล้วนั้น ผู้เรียนก็ไม่สามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจาก นั้นสาเหตุอื่นๆ ได้แก่ นักเรียนชอบที่จะใช้ภาษา แม้ในการสื่อสารมากกว่าที่จะพูดภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกฝนตนเองในชั้นเรียน (Brown, 2005) ปัญหาสื่อประกอบการสอนที่ล้าสมัย เช่น แบบเรียน ที่ยังคงเป็นสิ่งที่ครูหลายโรงเรียนยังใช้ประกอบการ สอน (Berrett, 2012) สื่อที่ไม่น่าสนใจ ไม่

ทันสมัย และไม่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียนทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนตามที่ Kukulsta- Hulme & Shield (2008) ได้กล่าวว่า ควรมีการบูรณาการระหว่างการใช้สื่อเทคโนโลยีและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน ดังที่ Levy (2009) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีสามารถพัฒนาและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ ดังนั้นการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านนี้

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสามารถนำมาใช้เป็นตัวสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เพราะสื่อการสอนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542 ในมาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) หนึ่งในเทคโนโลยีที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียน คือ สื่อการเรียนการสอนประเภท “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” (Computer Assisted Instruction: CAI) ซึ่งนับว่าเป็นสื่อเทคโนโลยีอีกประเภทหนึ่งที่ถูกคัดเลือกมาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการคิด การเรียนรู้ และการค้นคว้าอย่างต่อเนื่องและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณสมบัติในการนำเสนอแบบสื่อผสม (Multimedia) ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ และการเรียนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือก็

เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ซึ่งปัจจุบัน CAI ได้กลายเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดอีกประเภทหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในวงการศึกษไทยด้วยคุณสมบัติพิเศษของ CAI ที่มีข้อได้เปรียบสื่ออื่น ๆ คือ สามารถแสดงผลได้หลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพ เคลื่อนไหว เสียงประกอบ และการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) บวกกับความสามารถในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ๆ ทำให้เป็นสื่อที่ตอบสนองการเรียนการสอน ในรูปแบบเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) ได้อย่างดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous Learning) ด้วยกระบวนการที่สามารถคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อเป้าหมายให้นักเรียนเป็นคนเก่งคนดีและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

การใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและสร้างเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ รู้จักวิธีการในการไปถึงเป้าหมายนั้นๆ อย่างยืดหยุ่น ตลอดจนการมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง โดยที่ไม่ต้องให้มีผู้ใดมาบังคับ 2) ทักษะการใช้ภาษาสากล (Second Language Skills) หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งหมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือภาษาหลักของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งในบริบทอาเซียนภาษาอังกฤษคือภาษาสากลที่ได้รับการกำหนดให้เป็นภาษาสากลในการทำงาน 3) ทักษะพื้นฐานด้านไอซีที (ICT skills) หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการหรือโปรแกรมทั่วไปและ

สามารถดูแลรักษาเครื่องมือและ/หรือระบบต่างๆ ได้ในระดับพื้นฐาน เน้นความสามารถของผู้เรียน ในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อสาร โทคมนาคมหรือไอซีที (ICT) ในการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทักษะในด้านการใช้เครื่องมือติดต่อ สื่อสารผ่าน ICT หรือทักษะในการเลือกใช้ซอฟต์แวร์ ที่เหมาะสม เป็นต้น จากทิศทางของการเรียน การสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีให้เข้ามา มีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะนำสื่อเทคโนโลยี ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการ พุดภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะ การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะนำเทคโนโลยีโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาการพูดภาษา อังกฤษให้แก่ผู้เรียนในบริบทของการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดและหลักการในการพัฒนาทักษะ การพูดให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาที่สองของ Carter and Nunan (2013) เป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาในโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนควบคู่กับการประยุกต์ใช้ กระบวนการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร หรือ 3Ps ของ Littlewood (1981) และใช้กลวิธีการฝึกพูดภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) เป็นเทคนิคในการฝึกการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย สอนแก่นักเรียน ตลอดจนศึกษาเจตคติของนักเรียน ที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ตามที่ Reid (2003) ได้ กล่าวไว้ว่า เจตคติมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อ ความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เช่นเดียวกับ กับ Visser (2008) ที่กล่าวไว้ว่าเจตคติมีผลต่อ ความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ

Padwick (2010) ที่กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียน ภาษาขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและเจตคติต่อการเรียน ภาษาของผู้เรียน และนอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังที่ Gardner and Lambert (197: 1-136) ได้ศึกษา วิจัย และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษา อังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อครูผู้สอน เจตคติต่อ เนื้อหาวิชาที่เรียน แรงจูงใจ ความถนัดทางภาษา การส่งเสริมจากบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับสติปัญญา นิสัยในการเรียน เพศ ความรู้ เดิม เวลาที่ใช้ในการเรียน คุณภาพในการ สอน และโอกาสในการเรียนรู้ ในขณะที่ Walberg (1989: 149-150) ผู้ตั้งทฤษฎีผลผลิตทางการศึกษา ให้ความเห็นว่า ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียน 2) ปัจจัย ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย เนื้อหา พฤติกรรมการสอนของครูและกลยุทธ์ในการเรียน ของนักเรียน 3) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และ สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน จากความสำคัญและ เหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษา เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษา อังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษา อังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วย สอน เพื่อที่จะพัฒนาและผลักดันให้นักเรียน มีความสามารถและศักยภาพทางด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียน การศึกษาต่อและการทำงาน โดยเฉพาะ ในบริบทของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และผลที่ ได้จากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนา ทักษะการพูดโดยใช้สื่อเทคโนโลยีโปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้กับผู้เรียนในอนาคต ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 420 คน โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 (สงขลา-สตูล) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 41 คน ซึ่งผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือทดลอง

- โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction)

จากแนวคิดของCarter and Nunan (2013) ที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งประกอบด้วย สี่กระบวนการสำคัญ ได้แก่ เนื้อหาทางภาษา (Pattern of Discourse) คำศัพท์และวลี (Words and Phrases) การออกเสียง (Pronunciation) โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-monitoring) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาการฝึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้สอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวโดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3

ส่วน คือ การฝึกออกเสียง การฝึกคำศัพท์ วลี และการฝึกสนทนา ซึ่งเนื้อหาแต่ละส่วน จะประกอบด้วย เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.4-6) เพื่อเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งในโปรแกรมจะประกอบด้วย กิจกรรมที่แบ่งตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps ที่เน้นการฝึกฝนคำศัพท์สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง (Littlewood, 1981) ซึ่งมีวิธีการ 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึก (Practice) และชี้นำไปใช้ (Production)

เครื่องมือเก็บข้อมูล

1. แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนจะได้รับการทดสอบการสนทนาก่อนและหลังเรียนแบบ Queue Dialog เพื่อวัดระดับความสามารถทางด้านการพูดของนักเรียนรายบุคคล ซึ่งการสนทนาแบบ Queue Dialog เป็นแบบการสนทนาที่ครูกำหนดสถานการณ์และลำดับของการสนทนาไว้ให้และผู้เรียนจะต้องออกแบบเนื้อหาการสนทนากับคู่สนทนา

ของตนเองให้ครบตามลำดับที่กำหนดไว้ในกาสนทนา ซึ่งนักเรียนจะได้รับ Queue Dialog คู่ละ 1 แบบการสนทนา โดยนักเรียนแต่ละคู่จะมีเวลาในการเตรียมตัวในการสนทนาหลังจากได้รับหัวข้อสนทนาประมาณ 10 นาที และมีเวลาในการสนทนาจริง 2 นาที รวมใช้เวลาคู่ละ 12 นาที ระหว่างที่นักเรียนทดสอบการสนทนา ครูจะทำการบันทึกเสียงการสนทนาของนักเรียนไว้ในเครื่องบันทึกเสียง เพื่อนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินการพูดที่ปรับจาก TOEFL Speaking Grades (2015)

2. หลังจากนักเรียนฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนจะทำแบบทดสอบท้ายบทประมาณ 12 นาที และรายงานพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Learning Log) ประมาณ 5-10 นาที ทั้ง 10 บท ในท้ายคาบของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3. นักเรียนทำแบบวัดเจตคติและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในชั่วโมงสุดท้าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

- หาค่าความพึงพอใจจากแบบวัดเจตคติและแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติคือ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 1 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อ ที่	เจตคติต่อการฝึก ผ่านโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน			แปร ผล
	$\bar{X}$	S.D.		
1	ฉันรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ฯ	4.32	0.72	มาก
2	ฉันฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยความกระตือรือร้น	3.80	0.93	มาก
3	คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.41	0.71	มาก
4	การฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของฉัน	4.39	0.74	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	เจตคติต่อการฝึก ผ่านโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน			
	$\bar{X}$	S.D.	แปร ผล	
5	การเรียนรู้ เกี่ยวกับสำนวน และวลีช่วย พัฒนาทักษะ การพูดภาษา อังกฤษของฉัน	4.20	0.78	มาก
6	การฝึกสนทนา ช่วยพัฒนาการ พูดภาษาอังกฤษ ของฉัน	4.17	0.77	มาก
7	ฉันรู้สึกชอบ บรรยากาศ ห้องเรียนที่มีการ ใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอนในการฝึก พูดภาษาอังกฤษ มากกว่า ห้องเรียน ธรรมดา	4.32	0.96	มาก
8	ฉันสามารถพูด ภาษาอังกฤษ อย่างคล่องแคล่ว หลังจากการฝึก พูดโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	3.68	0.93	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	เจตคติต่อการฝึก ผ่านโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน			
	$\bar{X}$	S.D.	แปร ผล	
9	ฉันรู้สึกมีความ มั่นใจมากขึ้นใน การพูดภาษา อังกฤษหลัง การฝึกพูดโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	3.93	0.85	มาก
10	ฉันรู้สึกสนุกต่อ การใช้โปรแกรม ในการพัฒนา การพูดภาษา อังกฤษใน ห้องเรียน	4.27	0.75	มาก
11	ฉันคิดว่า โปรแกรม สามารถพัฒนา ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนได้ดี	4.24	0.80	มาก
12	ฉันคิดว่าฉัน สามารถเรียนรู้ การฝึกพูด ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองโดย ไม่ต้องมี ครูผู้สอนได้	4.20	1.01	มาก
ภาพรวม		4.13	0.83	มาก

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.83) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสามลำดับแรกคือ คำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.71) รองลงมา คือ การฝึกออกเสียงช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=4.39$, S.D.=0.74) และลำดับสามที่มีค่าเท่ากัน 2 รายการ คือ นักเรียนสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.72) และนักเรียนรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.96) นอกจากนี้ยังพบว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อยที่สุดคือ นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วหลังจากการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.93)

2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การฝึกทักษะ การพูดโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
1. ด้านตัวผู้เรียน				
1.1	การมีวินัยในตนเอง เช่น การกำหนด เวลาในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.24	0.70	มาก
1.2	การมีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง เช่น ความสนใจตั้งใจฝึกการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย	4.22	0.82	มาก
1.3	เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ	3.88	0.78	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การฝึกทักษะ การพูดโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
1.4	ความตระหนักรู้ ว่าการฝึกพูด ภาษาอังกฤษโดย ใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอนมี ความสำคัญแลมี ความจำเป็น ภาพรวม	4.15	0.79	มาก
2.ด้านสภาพแวดล้อม				
2.1	ระบบคอมพิวเตอร์มีความ พร้อมและ เพียงพอต่อการ พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอน	4.05	1.07	มาก
2.2	ห้องเรียนมี บรรยากาศที่ เหมาะสมและ เอื้อต่อการฝึกพูด ภาษา อังกฤษ โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอน	4.02	0.91	มาก
2.3	โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอนสามารถใ้ งานได้ง่าย สะดวก ใช้ได้ทุก ที่ ทุกเวลา	4.20	0.90	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การฝึกทักษะ การพูดโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
2.4	ครูผู้สอนเป็นผู้ที่ สามารถให้ คำแนะนำช่วย เหลือนักเรียนได้ ระหว่างที่มี การฝึกพูดภาษา อังกฤษโดยใช้ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ช่วย สอนภาพรวม	4.27	0.87	มาก
3.ด้านเนื้อหาการฝึก				
3.1	เนื้อหาการฝึกพูด ภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมี ความเหมาะสม	4.22	0.76	มาก
3.2	เนื้อหาการฝึกพูด ภาษาอังกฤษ ในโปรแกรม สามารถเรียนรู้ ได้ด้วยตนเอง	4.17	0.70	มาก
3.3	เนื้อหาการฝึกพูด ภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมี ความสอดคล้อง กับชีวิตประจำวัน	4.49	0.60	มาก
3.4	เนื้อหาการฝึกพูด ภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมี ประโยชน์ต่อ การฝึกพูดภาษา อังกฤษ ภาพรวม	4.29	0.72	มาก
ภาพรวมทั้งหมด		4.16	0.80	มาก

จากตารางที่ 2 โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.80) โดยปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนมากที่สุดสามลำดับแรกคือ ปัจจัยด้านที่ 3 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ข้อที่ 3.3 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) ปัจจัยรองลงมา คือ ปัจจัยด้านที่ 3 ข้อที่ 3.4 เนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.29$, S.D.=0.72) และปัจจัยด้านที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อม ข้อที่ 2.4 ครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้นักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.83) และพบว่าปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นส่งผลน้อยที่สุดต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คือ ปัจจัยด้านที่ 1 ด้านตัวผู้เรียน ข้อที่ 1.3 เจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น ความชอบหรือไม่ชอบ

การอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ มีเจตคติต่อการฝึกพูด

ภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าคำศัพท์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่คำศัพท์มีความสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่ Pongpanich (2011) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ที่เพียงพอจะมีส่วนช่วยให้มีประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้การฝึกออกเสียงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากในโปรแกรมจะมีการออกเสียงคำศัพท์ สำนวน และประโยคสนทนาให้นักเรียนออกเสียงตาม นอกจากนี้นักเรียนยังรู้สึกชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษมากกว่าห้องเรียนธรรมดา และรู้สึกสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียนก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ดังที่ Benson (2007) ได้กล่าวว่าในการเรียนการสอนผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ อย่างไรก็ตามจากผลวิจัยก็แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการฝึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนน้อย จึงอาจกล่าวได้ว่าหากนักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงก็จะช่วยทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ดังที่ Oxford (1990) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจะทำให้ นักเรียนมีความรู้สึกมั่นใจในการพูดมากขึ้นและจะส่งผลที่ดีต่อเจตคติของนักเรียนด้วย

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ภาพรวมของความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.80) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าทุกปัจจัยส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเมื่อมาพิจารณาในแต่ละด้าน ก็พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาในหัวข้อเนื้อหาการฝึกพูดภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเนื้อหาเป็นปัจจัยที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมากที่สุด ดังที่ Bloom (1976) กล่าวว่า การเตรียมเนื้อหาในการสอนที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความตั้งใจและส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนปัจจัยรองลงมาที่นักเรียนมีความเห็นว่าส่งผลต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในหัวข้อครูผู้สอนเป็นผู้ที่สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือให้นักเรียนได้ระหว่างที่มีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.87) แสดงให้เห็นว่าในขณะที่นักเรียนมีการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น นักเรียนยังมีความคิดเห็นว่านักเรียนยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือจากครูผู้สอน ตามที่ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2008) กล่าวว่า แม้ในปัจจุบันครูจะไม่ใช้ศูนย์กลางของการเรียนการสอน แต่ครูยังถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักเรียน

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา ต่างประเทศ (EFL) ในแง่ของการเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ (Coach) และผู้ที่อำนวยความสะดวก (Facilitator) และในขณะเดียวกันนักเรียนยังมีความคิดเห็นว่าการมีวินัยในตนเองในการเรียนรู้ส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$, S.D.=0.70) แสดงให้เห็นว่าในการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นนักเรียนจะต้องมีวินัยในตนเอง เช่น การจัดสรรเวลาในการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทและคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้และมีวินัยในการเรียนรู้ของตนเอง ส่วนปัจจัยที่อยู่ในระดับมากแต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการฝึกพูดน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนในหัวข้อเจตคติต่อการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.78) แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเห็นว่าในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ปัจจัยด้านตัวผู้เรียนในเรื่องเจตคติ เช่น ความชอบไม่ชอบส่งผลต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอื่นๆ

บทสรุป

1. ผลจากการศึกษางานวิจัย

1.1 ผลจากการศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.2 ผลจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

คือ ปัจจัยด้านเนื้อหา อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและตัวผู้เรียนก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยเช่นกันตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.1 ควรพัฒนาโปรแกรมช่วยสอนหรือโปรแกรมอื่นๆที่นักเรียนสามารถพูดสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับโปรแกรมได้แบบทันทีทันใด เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วของผู้เรียนในการพูดภาษาอังกฤษเพราะเมื่อผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นการเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกให้กับผู้เรียน เพราะเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้จะช่วยให้การฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของผู้เรียนได้ผลที่ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากมีบุคคลหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

ขอขอบพระคุณ ดร.ลิตา มุสิกรังษี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขอย่างละเอียดในทุกขั้นตอน อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจช่วยเหลือผลักดันให้ผู้วิจัยมีความอดทนต่อปัญหาและอุปสรรค เกิดความเพียรพยายาม จนทำให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี และ ดร.พนิดา สุขศรีเมือง ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณครูและนักเรียนโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 (สงขลา-สตูล) ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บรรณานุกรม

- Angwattanakul, S. (1997). *Methodology of Teaching English*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Benson, P. (2007). Autonomy in language teaching and learning. *State of the art article language Teaching*, 40(1), 21-40.
- Berrett, D. (2012). *How 'flipping' the classroom can improve the traditional lecture*. The Chronicle of Higher Education.
- Bloom, B. S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: McGraw Hill.
- Brown, H. D. (2005). *Teaching by principles and interactive approach to language pedagogy*. New Jersey. Prentice Hall Regents.
- Carter, R., Numan, D. (2013). *The set of development L2 skill*. U.K: Cambridge University Press.
- Chiramanee, N. (2007). *Intensive Teaching Listening and Speaking toward Students' Language Ability : A Case Study of Thidanukro School, Hatyai, Songkhla*. Bangkok: The Thailand Research.
- Gardner, R. C. & Lambert, W. E. (1972). Motivation Variables in Second Language Acquisition. In *Attitude and Motivation in Second Language Learning*. 66-272. Massachusetts: News berry House.
- Genesee, F. (2000). *Brain research: implications for second language learning*. Eric igest, December. Retrieved on June 1, 2003.
- Kukulska-Hulme, A., & Shield, L.(2008). *An overview of mobile assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction*. *ReCALL*, 20(3), 249-252.
- Levy, M. (2009). Technologies in Use for Second Language Learning. *The Modern Language Journal*, 93, 769-782. 0026-7902/09/769-782.
- Littlewood, W. T. (1981). *Commutative Language Teaching An introduction*. Cambridge University.
- Press.P.1.Ministry of Education.2008.*The Basic Education Core Curriculum B.E.2551 (A.D.2008)*: Foreign Language Department. Bangkok.
- Olsen & Kagan. (1992). *Cooperative language learning: a teacher's resource book*. In: Kessler, C. (Ed.)
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What every teachers should know*. The University of Alabama.

- Padwick, A. (2010). *Attitudes towards English and Varieties of English in Globalizing India*. University of Groningen. Newcastle, England.
- Pongpanich, N. (2011). *A Study of Problems in English Speaking in Speech Communication of Management Sciences Students, Kasetsart University, Sriracha Campus*, 18(1), 85-97.
- Reid, N. (2003). *Getting started in pedagogical research in the physical science*. LTSN Physical Sciences Centre, University of Hull. Hull Available: <http://hlst.ltsn.ac.uk/assets/ps/documents/practice>.
- Testden. (2015). *TOEFL Speaking Grades*. Retrieved from <http://testden.com/toefl/speaking.thm>
- Visser, P.S, (2008). Knowledge and Attitudes. In Wonsbach & M.W. Traugott (Ed.s), *Handbook of Public Opinion Research*. Thousand Oaks, CA: Sage Publication
- Walberg, Hebbert, J. (1989). *The Effective Teacher*. New York: McGraw-Hill.
- Wiley and Wrigley, G. (1987). *Communicating in the real world: Developing Communication Skills for Business and the Professions*. California State University, Long Beach. Prentice Hall Regents

